

Iránymutatások

04/2022. sz. iránymutatás az általános adatvédelmi rendelet szerinti közigazgatási bíróságok kiszámításáról

2.1. változat

Elfogadás: 2023. május 24.

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Korábbi változatok

1.0. változat	2022. május 12.	Az iránymutatás nyilvános konzultációra történő elfogadása
2.0. változat	2023. május 24.	Az iránymutatás nyilvános konzultációt követő elfogadása
2.1. változat	2023. június 29.	Kiseb javítások

ÖSSZEFOGLALÁS

Az Európai Adatvédelmi Testület (EDPB) azért fogadta el ezt az iránymutatást, hogy harmonizálja a felügyeleti hatóságok által a bíróság összegének kiszámítása során alkalmazott módszertant. Ez az iránymutatás kiegészíti az (EU) 2016/679 rendelet szerinti közigazgatási bíróság alkalmazásáról és megállapításáról szóló, korábban elfogadott iránymutatást (WP253), amely a bíróság kiszabásának körülményeire összpontosít.

A bíróság összegének kiszámítása a felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, az általános adatvédelmi rendeletben előírt szabályokra is figyelemmel. Ebben az összefüggésben az általános adatvédelmi rendelet előírja, hogy a pénzbírság összegének minden egyes esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése). Ezenkívül a pénzbírság összegének meghatározásakor a felügyeleti hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük azon körülmények listáját, amelyek a jogsértés jellemzőire (súlyára) vagy az elkövető karakterére vonatkoznak (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdése). Végezetül a pénzbírság összege nem haladhatja meg az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4) bekezdésének 5. és 6. pontjában meghatározott maximális összegeket. A bíróság összegének számszerűsítése tehát minden egyes esetben az általános adatvédelmi rendeletben előírt paramétereken belül elvégzett konkrét értékelésen alapul.

A fent említetteket figyelembe véve az Európai Adatvédelmi Testület a következő, öt lépésből álló módszertant dolgozta ki az általános adatvédelmi rendelet megsértése miatt kiszabott közigazgatási bíróságok kiszámítására.

Először is meg kell határozni az adott ügyben végzett adatkezelési műveleteket, és értékelni kell az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (3) bekezdésének alkalmazását (**3. fejezet**). Másodszor meg kell határozni a bíróság összegének további kiszámításához szükséges kiindulópontot (**4. fejezet**). Ez a jogsértés általános adatvédelmi rendelet szerinti besorolásának értékelésével, a jogsértés súlyosságának az ügy körülményeire tekintettel történő értékelésével, valamint a vállalkozás forgalmának értékelésével történik. A harmadik lépés az adatkezelő/adatfeldolgozó múltbeli vagy jelenlegi magatartásával kapcsolatos súlyosbító és enyhítő körülmények értékelése, valamint a bíróság ezeknek megfelelő növelése vagy csökkentése (**5. fejezet**). A negyedik lépés a különböző jogsértésekre vonatkozó jogi maximumok meghatározása. Az előző vagy a következő lépésekben alkalmazott emelések nem haladhatják meg ezt a maximális összeget (**6. fejezet**). Végül meg kell vizsgálni, hogy a kiszámított végleges összeg megfelel-e a hatékonyság, a visszatartó erő és az arányosság követelményének. A bíróság ennek megfelelően kiigazítható (**7. fejezet**), azonban nem lépheti túl a vonatkozó jogszabályi maximumot.

Valamennyi fent említett lépésben figyelembe kell venni, hogy a bíróság kiszámítása nem pusztán matematikai feladat. Sokkal inkább a konkrét ügy körülményei határozzák meg a végső összeget, amely minden esetben a jogszabályi felső határig bezárólag bármely összeg lehet.

Ez az iránymutatás és módszertana az Európai Adatvédelmi Testület folyamatos felülvizsgálata alatt marad.

Tartalomjegyzék

ÖSSZEFOGLALÁS.....	4
1. FEJEZET – BEVEZETÉS	7
1.1. – Jogi keret	7
1.2. – Célkitűzés	8
1.3. – Hatály	8
1.4. – Alkalmazhatóság.....	9
2. FEJEZET – A BÍRSÁG ÖSSZEGÉNEK KISZÁMÍTÁSI MÓDSZERE	9
2.1. – Általános szempontok.....	9
2.2. – A módszertan áttekintése	10
2.3 – Rögzített összegű jogsértések	10
3. FEJEZET – EGYIDEJŰLEG ELKÖVETETT JOGSÉRTÉSEK ÉS AZ ÁLTALÁNOS ADATVÉDELMI RENDELET 83. CIKKE (3) BEKEZDÉSÉNEK ALKALMAZÁSA.....	11
Ábra	13
3.1. – Egy szankcionálható magatartás.....	14
3.1.1. – Bűncselekmények egysége	15
3.1.2. – Halmazat – az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése	17
3.2. – Több szankcionálható magatartás	18
4. FEJEZET – A SZÁMÍTÁS KIINDULÓPONTJA	19
4.1. – A jogsértések kategorizálása az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése alapján.....	19
4.2. – A jogsértés súlyossága az egyes esetekben.....	20
4.2.1. – A jogsértés jellege, súlyossága és időtartama.....	20
4.2.2. – A jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege	22
4.2.3. – Az érintett személyes adatok kategóriái	23
4.2.4. – A jogsértés súlyának minősítése és a megfelelő kiindulási összeg meghatározása	23
4.3. – A vállalkozás forgalma a hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság kiszabása tekintetében	26
5. FEJEZET – SÚLYOSBÍTÓ ÉS ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNYEK	29
5.1. – A súlyosbító és enyhítő tényezők azonosítása.....	29
5.2. – Az adatkezelő vagy -feldolgozó által az érintettek által elszenvedett károk enyhítése érdekében tett intézkedések	29
5.3. – Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértéke	30
5.4. Az adatkezelő vagy -feldolgozó által korábban elkövetett jogsértések	30
5.4.1. – Időkeret.....	31
5.4.2. – Tárgy	31
5.4.3. – Egyéb szempontok	31
5.5. – A felügyeleti hatósággal a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetlegesen negatív hatásainak enyhítése érdekében folytatott együttműködés mértéke.....	32
5.6. – A jogsértés felügyeleti hatóság előtti ismertetésének módja	32

5.7. – Az ugyanezen tárgyban korábban elrendelt intézkedéseknek való megfelelés	33
5.8. – A jóváhagyott magatartási kódexek vagy jóváhagyott tanúsítási mechanizmusok betartása.....	33
5.9. – Egyéb súlyosbító és enyhítő körülmények	34
6. FEJEZET – MAXIMÁLIS JOGI ÉS VÁLLALATI FELELŐSSÉG	38
6.1. – A jogi felső határ meghatározása	38
6.1.1. – Statikus maximális összegek	38
6.1.2. – Dinamikus maximális összegek	38
6.2. – A vállalkozás forgalmának és vállalati felelősségének meghatározása	39
6.2.1. – A vállalkozás és a vállalati felelősség meghatározása	40
6.2.2. – A forgalom meghatározása.....	42
7. FEJEZET – HATÉKONYSÁG, ARÁNYOSSÁG ÉS VISSZATARTÓ ERŐ	43
7.1. – Hatékonyság.....	44
7.2. – Arányosság	44
7.3. – Visszatartó erő.....	46
8. FEJEZET – RUGALMASSÁG ÉS RENDSZERES ÉRTÉKELÉS.....	46
MELLÉKLET – AZ ÁLTALÁNOS ADATVÉDELMI RENDELET SZERINTI KÖZIGAZGATÁSI BÍRSÁGOK KISZÁMÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ 04/2022. SZ. IRÁNYMUTATÁS ILLUSZTRÁCIÓS TÁBLÁZATA.....	47

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 70. cikke (1) bekezdésének k) pontjára, (1) bekezdésének j) pontjára és (1) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018. sz. határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel eljárási szabályzatának 12. és 22. cikkére,

tekintettel a 29. cikk szerinti munkacsoportnak az (EU) 2016/679 rendelet szerinti közigazgatási bíróság alkalmazásáról és megállapításáról szóló iránymutatására (WP253), amelyet az Európai Adatvédelmi Testület első plenáris ülésén jóváhagyott,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYMUTATÁST:

1. FEJEZET – BEVEZETÉS

1.1. – Jogi keret

1. Az EU – a 2018. május 25. óta alkalmazandó általános adatvédelmi rendelettel (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) – végrehajtotta az európai adatvédelmi rendelet átfogó reformját. A természetes személyeknek alapvető joga, hogy védelemben részesüljenek a személyes adatok kezelése kapcsán. A rendelet számos kulcsfontosságú elemen alapul, amelyek egyike a felügyeleti hatóságok erősebb végrehajtási jogköreivel kapcsolatos. A rendelet új, jelentősen magasabb szintű pénzbírságot ír elő, valamint rendelkezik a bíróságok tagállamok közötti harmonizálásáról.
2. Az adatkezelők és adatfeldolgozók fokozott felelősséggel tartoznak az egyének személyes adatai hatékony védelmének biztosításáért. A felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy az általános adatvédelmi rendelet szövege és szelleme szerint tiszteletben tartsák az általános adatvédelmi rendelet elveit, valamint az érintett egyének jogait.
3. Az Európai Adatvédelmi Testület ezért iránymutatást dolgozott ki annak érdekében, hogy egyértelmű és átlátható alapot biztosítson a felügyeleti hatóságok számára a bíróságok megállapításához. A közigazgatási bíróságok alkalmazásáról és megállapításáról szóló, korábban közzétett iránymutatás foglalkozik azokkal a körülményekkel, amelyek között a közigazgatási bíróság megfelelő eszköz, és e tekintetben értelmezi az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében foglalt kritériumokat². Ez az iránymutatás a közigazgatási bíróságok kiszámításának módszertanával foglalkozik. A két iránymutatás egyidejűleg alkalmazandó, és egymást kiegészítőnek kell tekinteni.

¹ A dokumentumban a „tagállamokra” való hivatkozásokat az „EGT-tagállamokra” való hivatkozásként kell értelmezni.

² Iránymutatás az (EU) 2016/679 rendelet szerinti közigazgatási bíróság alkalmazásáról és megállapításáról, WP253 (a továbbiakban: WP253. sz. iránymutatás). Az Európai Adatvédelmi Testület a 2018. május 25-i első plenáris ülésén hagyta jóvá a WP253. sz. iránymutatást. Lásd az 1/2018. sz. jóváhagyást, amely [itt](#) érhető el.

1.2. – Célkitűzés

4. Ez az iránymutatás a felügyeleti hatóságok általi használatra szolgál az általános adatvédelmi rendelet következetes alkalmazásának és érvényesítésének biztosítása, valamint az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében foglalt rendelkezésekkel kapcsolatos közös értelmezése érdekében.
5. Ezen iránymutatás célja, hogy közös irányvonalként harmonizált kiindulópontokat hozzon létre, amelyek alapján egyedi esetekben ki lehet számítani a közigazgatási bírságokat. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azonban az ilyen iránymutatásnak nem kell olyan konkrétnek lennie, hogy lehetővé tegye az adatkezelő vagy -feldolgozó számára a várható bírság pontos matematikai kiszámítását³. Ebben az iránymutatásban hangsúlyozzuk, hogy a bírság végső összege az ügy valamennyi körülményétől függ. Az Európai Adatvédelmi Testület ezért a bírság kiszámításához használt kiindulási pontok és módszertan harmonizációját irányozza elő, nem pedig az eredmény harmonizációját.
6. Ez az iránymutatás lépcsőzetes megközelítésnek tekinthető, bár a felügyeleti hatóságok nem kötelesek minden lépést követni, ha azok egy adott esetben nem alkalmazandók, és nem kötelesek az iránymutatás nem alkalmazandó szempontjaival kapcsolatos indokolást adni. Az indokolásnak azonban tartalmaznia kell legalább azokat a tényezőket, amelyek a súlyossági szint, az alkalmazott forgalom, valamint az alkalmazott súlyosbító és enyhítő tényezők meghatározásához vezetnek.
7. Ezen iránymutatás ellenére a felügyeleti hatóságokra továbbra is vonatkozik a nemzeti és az uniós jog szerinti valamennyi eljárási kötelezettség, beleértve a döntéseik indokolására vonatkozó kötelezettséget és az egyablakos mechanizmus keretében rájuk háruló kötelezettségeket. Ennek fényében, bár a felügyeleti hatóságoknak a nemzeti és az uniós joggal összhangban megfelelően meg kell indokolniuk megállapításaikat, ez az iránymutatás nem értelmezhető úgy, hogy a felügyeleti hatóságnak meg kell határoznia a pontos kiindulási összeget, vagy számszerűsítene kell az egyes súlyosbító vagy enyhítő körülmények pontos hatását. Ezenkívül az ezen iránymutatásra való pusztán hivatkozás nem helyettesítheti a konkrét esetben szolgáltatandó indokolást.
8. Az EU-ban és az EGT-ben alkalmazott gyakorlatok fejlődésével párhuzamosan az iránymutatást folyamatosan felül fogják vizsgálni. Meg kell jegyezni, hogy Dánia és Észtország⁴ kivételével a felügyeleti hatóságok jogosultak közigazgatási bírságokat kiszabni, amelyek fellebbezés hiányában kötelező erejűek. Így idővel mind a közigazgatási, mind a bírósági gyakorlat tovább fog fejlődni.

1.3. – Hatály

9. Ezen iránymutatás célja, hogy átfogó szinten szabályozza és lefektesse a felügyeleti hatóságok által kiszabott bírságok alapját. A meghatározott iránymutatás az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (7) és (8) bekezdése szerinti valamennyi típusú adatkezelőre és adatfeldolgozóra vonatkozik, kivéve a természetes személyeket, ha nem vállalkozásként járnak el. Ez nem sérti a nemzeti hatóságok azon hatáskörét, hogy bírságot szabjanak ki a természetes személyekre.

---

³ Lásd például: Dansk Rørindustri A/S és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P–C-208/02. P. és C-213/02. P., 172. pont; és InnoLux Corp. kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-91/11, 88. pont.

⁴ Lásd az általános adatvédelmi rendelet (151) preambulumbekendését.

10. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (7) bekezdése szerint minden tagállam szabályokat állapíthat meg arra vonatkozóan, hogy kiszabhatók-e közigazgatási bírságok az adott tagállamban letelepedett hatóságokra és szervekre, és ha igen, milyen mértékűek legyenek. Feltéve, hogy a felügyeleti hatóságok a nemzeti jog alapján rendelkeznek ezzel a hatáskörrel, ezt az iránymutatást kell alkalmazni a hatóságokra és szervekre kiszabandó bírság kiszámítására, a 4.3. fejezet kivételével. A felügyeleti hatóságok azonban továbbra is szabadon alkalmazhatnak az e fejezetben leírt hasonló módszertant. Ezenkívül a 6. fejezet nem alkalmazandó a hatóságokra és szervekre kiszabandó bírság kiszámítására, amennyiben a nemzeti jog eltérő jogszabályi felső határokat ír elő, és a hatóság vagy szerv nem a 6.2.1. fejezetben meghatározott vállalkozásként jár el.
11. Az iránymutatás a határokon átnyúló és a nem határokon átnyúló ügyekre is kiterjed.
12. Ezen iránymutatás nem teljes körű, és nem szolgál magyarázattal sem a nemzeti közigazgatási jogi, magánjogi vagy büntetőjogi rendszerek között általában véve a közigazgatási szankciók kiszabását illetően fennálló különbségekkel kapcsolatban.

1.4. – Alkalmazhatóság

13. Az általános adatvédelmi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint az Európai Adatvédelmi Testület felhatalmazást kap arra, hogy iránymutatásokat, ajánlásokat és bevált gyakorlatokat adjon ki az általános adatvédelmi rendelet következetes alkalmazásának ösztönzése érdekében. Az általános adatvédelmi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének k) pontja előírja, hogy a Testület biztosítja az általános adatvédelmi rendelet következetes alkalmazását, és saját kezdeményezésére vagy adott esetben az Európai Bizottság kérésére iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti hatóságok számára az 58. cikkben említett intézkedések alkalmazására és a 83. cikk szerinti közigazgatási bírságok megállapítására vonatkozóan.
14. A közigazgatási bírságok kiszabására vonatkozó olyan következetes megközelítés elérése érdekében, amely megfelelően tükrözi az általános adatvédelmi rendelet valamennyi alapelvét, az Európai Adatvédelmi Testület megállapodott az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében foglalt értékelési kritériumok közös értelmezéséről. Az egyes felügyeleti hatóságok a rájuk vonatkozó helyi közigazgatási és bírósági jogszabályokkal összhangban tükrözik ezt a közös megközelítést.

2. FEJEZET – A BÍRSÁG ÖSSZEGÉNEK KISZÁMÍTÁSI MÓDSZERE

2.1. – Általános szempontok

15. Az együttműködésre és következetességre vonatkozó kötelezettségek sérelme nélkül a bírság összegének kiszámítása a felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az általános adatvédelmi rendelet előírja, hogy a pénzbírság összegének minden egyes esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése). Ezenkívül a pénzbírság összegének meghatározásakor a felügyeleti hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük azon körülmények listáját, amelyek a jogsértés jellemzőire (súlyára) vagy az elkövető karakterére vonatkoznak (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdése). A bírság összegének számszerűsítése tehát minden egyes esetben az általános adatvédelmi rendeletben előírt paramétereket figyelembe véve elvégzett konkrét értékelésen alapul.
16. Az adatvédelmi szabályokat sértő magatartás esetén az általános adatvédelmi rendelet nem ír elő minimális bírságot. Az általános adatvédelmi rendelet csak maximális összegeket ír elő az általános adatvédelmi

rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésében, amelyekben több különböző magatartástípust csoportosítanak. A bírság végső soron csak az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének a)–j) pontjában kifejezetten meghatározott, az ügyre vonatkozó valamennyi tényező és bármely más releváns elem mérlegelésével számítható ki, még akkor is, ha az említett rendelkezések nem említik kifejezetten (mivel az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja előírja, hogy kellő figyelmet kell fordítani bármely más alkalmazandó tényezőre). Végezetül az ezen értékelésből eredő bírság végső összegének minden egyes esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése). Minden kiszabott bírságnak kellően figyelembe kell vennie e paraméterek mindegyikét, ugyanakkor nem haladhatja meg az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésében előírt jogszabályi maximumot.

2.2. – A módszertan áttekintése

17. E paramétereket figyelembe véve az Európai Adatvédelmi Testület a következő módszertant dolgozta ki az általános adatvédelmi rendelet megsértése miatt kiszabott közigazgatási bírságok kiszámítására.

<p>1. lépés Az adott ügyben végzett adatkezelési műveletek azonosítása és az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (3) bekezdése alkalmazásának értékelése. (3. fejezet)</p>
<p>2. lépés Az értékelésen alapuló további számítás kiindulópontjának meghatározása (4. fejezet)</p> <ul style="list-style-type: none">
a) az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4)–(6) bekezdésében szereplő osztályozás;
b) a jogsértés súlyossága az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének a), b) és g) pontja szerint;
c) a vállalkozás forgalma mint az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése szerinti hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság kiszabása céljából figyelembe veendő releváns elem.
<p>3. lépés Az adatkezelő/adatfeldolgozó múltbeli vagy jelenlegi magatartásával kapcsolatos súlyosbító és enyhítő körülmények értékelése, valamint a bírság ezeknek megfelelő növelése vagy csökkentése. (5. fejezet)</p>
<p>4. lépés A különböző adatkezelési műveletekre vonatkozó jogszabályi maximumok meghatározása. Az előző vagy a következő lépésekben alkalmazott emelések nem haladhatják meg ezt az összeget. (6. fejezet)</p>
<p>5. lépés Annak elemzése, hogy a kiszámított bírság végső összege megfelel-e az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdésében előírt, hatékonyagra, visszatartó erőre és arányosságra vonatkozó követelményeknek, valamint a bírság ennek megfelelő növelése vagy csökkentése. (7. fejezet)</p>

2.3 – Rögzített összegű jogsértések

18. Bizonyos körülmények között a felügyeleti hatóság úgy ítélni meg, hogy bizonyos jogsértések előre meghatározott, rögzített összegű bírsággal büntethetők. A rögzített összegnek a jogsértések bizonyos típusaira való alkalmazása nem akadályozhatja az általános adatvédelmi rendelet, különösen annak 83. cikke alkalmazását. Ezenkívül a rögzített összegek alkalmazása nem mentesíti a felügyeleti hatóságokat az

együttműködés és a következetesség követelményének betartása alól (az általános adatvédelmi rendelet VII. fejezete).

19. A felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik annak megállapítása, hogy a jogsértések mely típusai szankcionálhatók előre meghatározott összegben, azok jellege, súlyossága és időtartama alapján. A felügyeleti hatóság nem hozhat ilyen megállapítást, ha az tiltott, vagy más módon ellentétes lenne a tagállam nemzeti jogával.
20. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének a), b) és g) pontja szerinti jogsértés súlyosságával összefüggésben a felügyeleti hatóság belátása szerint határozhat meg rögzített összegeket, figyelembe véve többek között az adott tagállam társadalmi és gazdasági körülményeit. Ajánlott, hogy a felügyeleti hatóság előzetesen közölje az összegeket és az alkalmazásra vonatkozó körülményeket.

3. FEJEZET – EGYIDEJÚLEG ELKÖVETETT JOGSÉRTÉSEK ÉS AZ ÁLTALÁNOS ADATVÉDELMI RENDELET 83. CIKKE (3) BEKEZDÉSÉNEK ALKALMAZÁSA

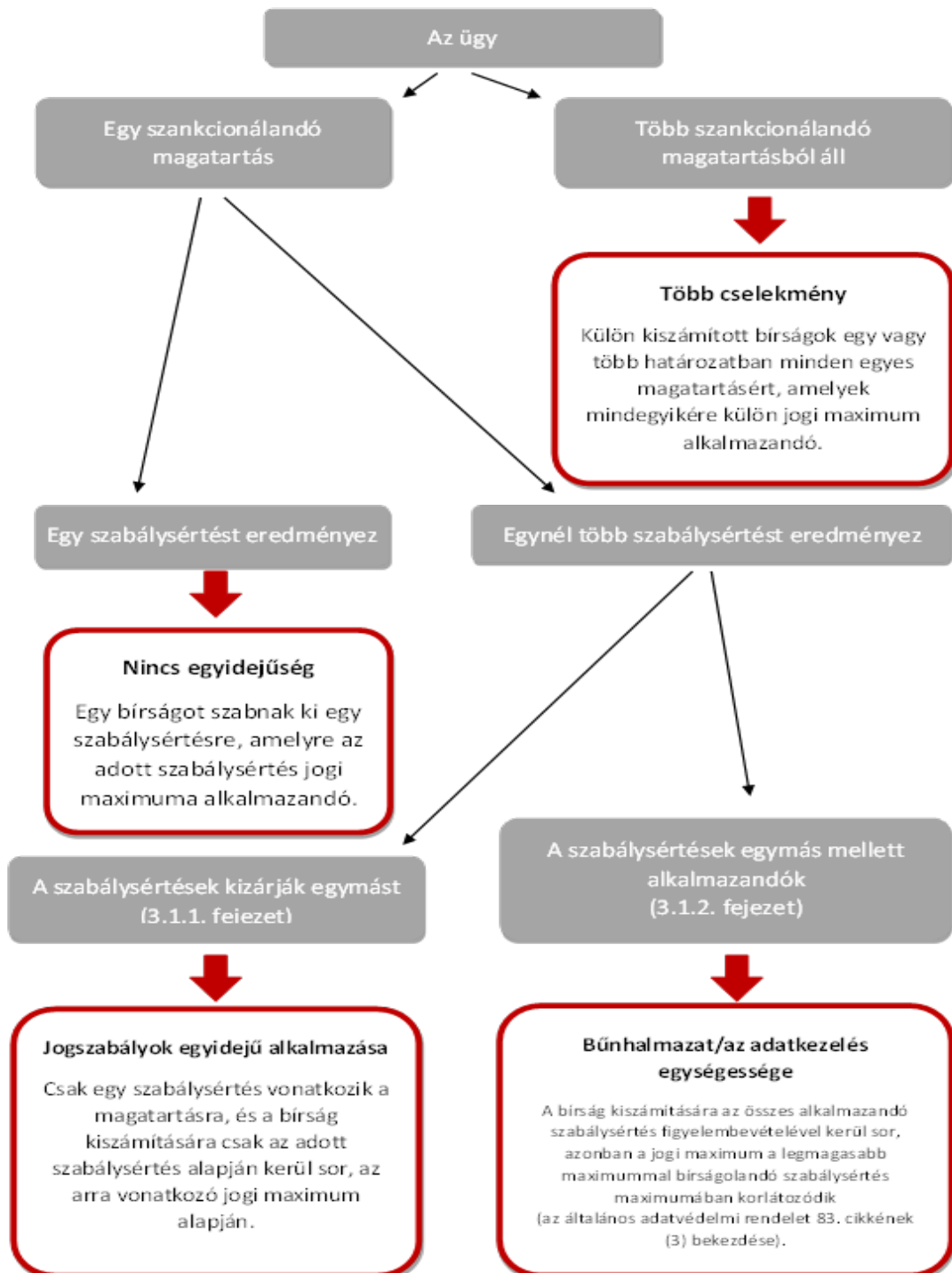
21. Mielőtt ezen iránymutatás módszertana alapján ki lehetne számítani a bírságot, először meg kell vizsgálni, hogy a bírság milyen magatartáson (a magatartással kapcsolatos ténykörülmények) és jogsértéseken (annak jogi leírása, hogy mi az, ami szankcionálható) alapul. Egy adott ügy ugyanis tartalmazhat olyan körülményeket, amelyek egy és ugyanazon magatartásnak vagy különálló szankcionálható magatartásoknak tekinthetők. Az is lehetséges, hogy egy és ugyanazon magatartás több különböző jogsértéshez vezethet, ha az egyik jogsértés megállapítása kizárja egy másik jogsértés megállapítását, vagy egymással párhuzamosan megállapíthatók. Más szóval előfordulhatnak egyidejűleg elkövetett jogsértések. A halmazat szabályaitól függően ez a bírságok eltérő számításához vezethet.
22. Az EUB ítélkezési gyakorlatában körvonalazott, az egyidejűleg elkövetett jogsértésekre vonatkozó szabályok tagállami hagyományai elemzését vizsgálva,⁵ és figyelembe véve a különböző alkalmazási köröket és jogi következményeket, ezek az elvek nagyjából a következő **három kategóriába** sorolhatók:
  - **A bűncselekmények egysége (3.1.1. fejezet),**
  - **Bűnhalmazat (3.1.2. fejezet),**
  - **Több cselekmény (3.2. fejezet).**
23. Az egyidejűségek e különböző kategóriái nem ütköznek egymással, hanem eltérő alkalmazási körrel rendelkeznek, és illeszkednek egy koherens átfogó rendszerbe, amely logikai tesztelési rendszert ír elő.
24. Ezért először meg kell állapítani, hogy:
  - a. a körülményeket egyként kell-e kezelni, **(3.1. fejezet)** vagy

több szankcionálható magatartásként **(3.2. fejezet)**;
  - b. egy magatartás esetén **(3.1. fejezet)**, ez a magatartás

egy vagy több jogsértéshez vezetett-e; és

---

⁵ Lásd különösen Tanchev főtanácsnoknak a C-10/18. P. sz. Marine Harvest ügyben ismertetett véleményében szereplő részletes elemzést.

- c. abban az esetben, ha egy magatartás több jogsértést eredményez, az egyik jogsértés megállapítása kizárja-e egy másik jogsértés megállapítását (**3.1.1. fejezet**), vagy azok egymás mellett is megállapíthatók (**3.1.2. fejezet**).

ÁBRA

3.1. – Egy szankcionálható magatartás

25. Első lépésként a szankcionálandó magatartás meghatározásához alapvető fontosságú annak megállapítása, hogy egy és ugyanazon szankcionálható magatartásról van-e szó („idem”), vagy több is fennáll. Ezért fontos megérteni, hogy mely körülmények tekinthetők egy és ugyanazon magatartásnak a több magatartáshoz képest. A releváns szankcionálandó magatartást eseti alapon kell megvizsgálni és azonosítani. Például egy bizonyos esetben az „egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek” egy és ugyanazon magatartásnak minősülhetnek.
26. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének (2) bekezdése tartalmazza az „adatkezelési művelet” fogalmát, amely szerint az „adatkezelés” „a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés vagy megsemmisítés”.
27. Az „egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek” értékelésekor szem előtt kell tartani, hogy a felügyeleti hatóság a jogsértések értékelése során figyelembe vehet minden olyan kötelezettséget, amely jogilag szükséges az adatkezelési műveletek jogszerű elvégzéséhez, ideértve például az átláthatósági kötelezettségeket (pl. az általános adatvédelmi rendelet 13. cikke). Ezt az „egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek esetében” kifejezés is hangsúlyozza, amely azt jelzi, hogy e rendelkezés hatálya kiterjed minden olyan jogsértésre, amely ugyanazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletekhez kapcsolódik, és azokra hatással lehet.
28. A „kapcsolódó” kifejezés arra az elvre utal, amely szerint az egységes magatartás több olyan részből állhat, amelyeket egy egységes akarat követ el, és amelyek kontextuálisan (különösen az érintett személyazonosságának, a célnak és a természetnek a tekintetében) térbeli és időbeli szempontból szorosan kapcsolódnak egymáshoz oly módon, hogy objektív szempontból egy koherens magatartásnak minősüljenek. Annak érdekében, hogy a felügyeleti hatóság elkerülhesse az elrettentés és az európai jog hatékony érvényesítése elvének megsértését, nem szabad könnyen feltételezni, hogy elegendő kapcsolat áll fenn. Ezért a kapcsolatok e szempontjait a megfelelő kapcsolat érdekében eseti alapon kell értékelni.

1a. példa – Egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek

A pénzügyi intézmény hite ellenőrzést kér egy hitelminősítő intézettől (CRA). A pénzügyi intézmény megkapja ezeket az információkat, és azokat rendszerén belül tárolja.

Bár a hitelképességi adatok pénzügyi intézmény általi gyűjtése és tárolása önmagában adatkezelési műveletnek minősül, azok egy sor olyan adatkezelési műveletet alkotnak, amelyeket egységes akarral hajtanak végre, és azok kontextusban, térben és időben szorosan kapcsolódnak egymáshoz oly módon, hogy objektív szempontból egy koherens magatartásnak minősüljenek. Ezért a pénzügyi intézmény által végzett adatkezelési műveletek „kapcsolódónak” tekintendők, és ugyanazt a magatartást testesítik meg.

1b. példa – Egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek

Az adatközvetítő úgy dönt, hogy új adatkezelési tevékenységet hajt végre az alábbiak szerint: úgy határoz, hogy – harmadik félként – több tucat kiskereskedőtől jogalap nélkül gyűjti össze a fogyasztói tranzakciók történetét, hogy pszichometriai elemzéseket végezzen az egyének jövőbeli viselkedésének előrejelzése érdekében, beleértve a politikai szavazási magatartást, a munkahelyükről való kilépésre való hajlandóságot és egyéb tényezőket. Ugyanezen döntés keretében az adatközvetítő úgy határoz, hogy ezt

az eljárást nem veszi fel az adatkezelési tevékenységek nyilvántartásába, nem tájékoztatja az érintetteket, és figyelmen kívül hagyja az érintetteknek az új adatkezelési műveletekkel kapcsolatos hozzáférési kérelmeit. Az ehhez az adatkezelési tevékenységhez kapcsolódó adatkezelési műveletek egy sor adatkezelési műveletet alkotnak, amelyekre egy egységes akarat alapján kerül sor, és amelyek kontextusban, térben és időben kapcsolódnak egymáshoz. Ezeket úgy kell tekinteni, mint amelyek „kapcsolódónak” minősülnek, és ugyanazt a magatartást testesítik meg. Ez magában foglalja az adatkezelési tevékenység nyilvántartásba vételének, az érintettek tájékoztatásának és az új adatkezelési műveletek tekintetében a hozzáférési jog érvényesítésére szolgáló eljárások kialakításának elmulasztását is. Ezeket a kötelezettségeket a kapcsolódó adatkezelési műveletek esetében megsértették.

1c. példa – Nem egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletek

i. Az építésügyi hatóság háttérelővizsgálást végez az álláskeresőnél. A háttérelővizsgálás kiterjed a politikai hovatartozásra, a szakszervezeti tagságra és a szexuális irányultságra is. ii. Az építésügyi hatóság öt nappal később az eladóktól (kizárólagos kereskedőktől) túlzott mértékű információmegosztást kér a más szervezetekkel kötött üzleti ügyleteikről, függetlenül attól, hogy az építésügyi hatóság szerződése vagy megfelelési kötelezettségei szempontjából jelentőséggel bír-e. iii. Az építésügyi hatóság egy héttel később adatvédelmi incidenst szenved. A megfelelő műszaki és szervezési intézkedések ellenére feltörik az építésügyi hatóság hálózatát, és a hacker hozzáférést kap egy olyan rendszerhez, amely az építésügyi hatósághoz kérelmet benyújtó polgárok személyes adatait kezeli. Annak ellenére, hogy az adatokat az alkalmazandó szabványokkal összhangban megfelelően titkosították, a hacker képes azt katonai dekódolási technológiával feltörni, és az adatokat a dark neten értékesíti. Az építésügyi hatóság annak ellenére tartózkodik a felügyeleti hatóság értesítésétől, hogy erre köteles. Ebben az esetben az érintett adatkezelési műveletek, azaz a háttérelővizsgálás, az eladói információmegosztásra irányuló igények és a személyes adatok megsértéséről szóló értesítés elmulasztása nem kapcsolódnak egymáshoz kontextuálisan. Ezért nem tekintendők „kapcsolódónak”, hanem különböző magatartásokat testesítenek meg.

29. Amennyiben megállapítást nyer, hogy az ügy körülményei egy és ugyanazon magatartást testesítik meg, és egységes jogsértést eredményeznek, a bírság e jogsértés és annak jogszabályi felső határa alapján számítható ki. Ha azonban az ügy körülményei egy és ugyanazon magatartást testesítik meg, de ez a magatartás nemcsak egy, hanem több jogsértést is eredményez, meg kell állapítani, hogy az egyik jogsértés megállapítása kizárja-e egy másik jogsértés megállapítását (3.1.1. fejezet), vagy azok egymás mellett párhuzamosan megállapíthatók (3.1.2. fejezet). Amennyiben az ügy körülményei több magatartást is magukban foglalnak, azokat több cselekménynek kell tekinteni, és a 3.2. fejezettel összhangban kell kezelni.

3.1.1 – Bűncselekmények egysége

30. A bűncselekmények egységének elve (más néven „látszólagos halmazat”⁶ vagy „hamis halmazat”) minden olyan esetben alkalmazandó, amikor az egyik rendelkezés alkalmazása kizárja vagy magában foglalja a másik alkalmazhatóságát. Másként fogalmazva, az egység már a jogszabályi rendelkezések elvont szintjén is fennáll. Ez történhet a specialitás⁷, a szubszidiaritás vagy a konzumpció elve alapján, amelyek gyakran alkalmazandók, ha a rendelkezések ugyanazt a jogi érdeket védik. Ilyen esetekben jogellenes lenne kétszer szankcionálni az elkövetőt ugyanazon jogsértésért⁸.

⁶ Lásd például: Austrian Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, 9. pont.

⁷ A C-10/18 P. sz. Marine Harvest kontra Bizottság ügyben végzett értékelés szerint.

⁸ Lásd például: Austrian Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, 7. pont.

31. Ilyen egység esetén a bírság összegét csak a fenti szabályok szerint kiválasztott jogsértés (felülíró jogsértés) alapján kell kiszámítani⁹.

A specialitás elve¹⁰

32. A specialitás elve (*specialia generalibus derogant*) olyan jogelv, amely azt jelenti, hogy egy konkrétabb rendelkezés (amely ugyanabból a jogi aktusból vagy azonos joghatállyal bíró különböző jogi aktusokból származik) felülírja az általánosabb rendelkezést, bár mindkettő ugyanazt a célt szolgálja. A konkrétabb jogsértést tehát néha a kevésbé specifikus jogsértés „minősített típusának” tekintik. A minősített típusú jogsértésekre magasabb szintű bírság, magasabb jogi maximum vagy hosszabb elévülési idő vonatkozhat.
33. A specialitás azonban néha értelmezés útján akkor is alkalmazható, ha egy jogsértés jellegénél és rendszerességénél fogva látszólag konkrétabbnak minősül, bár önmagában annak szövege nem nevez meg kifejezetten kiegészítő elemet.
34. Amennyiben azonban két rendelkezés önálló célokat követ, ez olyan megkülönböztető tényező, amely indokolja a külön bírságok kiszabását. Ha például az egyik rendelkezés megsértése automatikusan a másik megsértéséhez vezet, de ennek ellenkezője nem igaz, e jogsértések önálló célokat követnek.
35. Ezek a specialitási elvek csak akkor és annyiban alkalmazhatók, ha és amennyiben az érintett jogsértések által követett célok az adott esetben ténylegesen megegyeznek. Mivel az általános adatvédelmi rendelet 5. cikkében foglalt adatvédelmi elveket átfogó fogalmakként határozzák meg, előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor más rendelkezések ezen elv konkretizálását jelentik, de nem határolják körbe az elvet teljes egészében. Másként fogalmazva, egy rendelkezés nem mindig határozza meg az elv teljes hatályát¹¹. Ezért a körülményektől függően¹² egyes esetekben egybehangzó módon fedik egymást, és az egyik jogsértés felválthatja a másikat, míg más esetekben az átfedés csak részleges, és ezért nem teljesen esik egybe. Amennyiben ezek nem fedik egymást, nem áll fenn a bűnhalmazat. Ehelyett egymás mellett is alkalmazhatók a bírság kiszámításakor.

A szubszidiaritás elve

36. A látszólagos halmazat egy másik formáját gyakran a szubszidiaritás elveként említik. Akkor alkalmazandó, ha az egyik jogsértés egy másik jogsértéshez képest másodlagosnak minősül. Ez történhet akár azért, mert a jogszabály formálisan kimondja a szubszidiaritást, vagy azért, mert a szubszidiaritást anyagi okok indokolják¹³.

---

⁹ A C-10/18 P. sz. Marine Harvest kontra Bizottság ügyben végzett értékelés szerint.

¹⁰ A C-10/18 P. sz. Marine Harvest kontra Bizottság ügyben végzett értékelés szerint.

¹¹ Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. számú kötelező erejű határozata az ír felügyeleti hatóságnak a WhatsApp Irelandre vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti határozattervezetével kapcsolatban felmerült vitáról (a továbbiakban: az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. számú kötelező erejű határozata), 192. pont.

¹² Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozata, 193. pont.

¹³ A formális szubszidiaritás elve közvetetten szintén szerepel az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, a 910/2014/EU rendelet és az (EU) 2018/1972 irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2022. december 14-i (EU) 2022/2555 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: NIS2 irányelv) 35. cikkének (2) bekezdésében, bár a konfliktus eljárási és nem anyagi szinten van feloldva. A rendelkezés előírja, hogy „amennyiben az (EU) 2016/679 rendelet 55. vagy 56. cikkében említett

Ez utóbbi eset állhat fenn akkor, ha a jogsértéseknek ugyanaz a célja, de az egyik erkölcstelenségre vagy törvénysértésre vonatkozó kisebb vádat tartalmaz (pl. a szabálysértés a bűncselekményhez képest másodlagos lehet stb.).

A konzumpció elve

37. A konzumpció elve alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az egyik rendelkezés megsértése rendszeresen a másik megsértéséhez vezet, gyakran azért, mert az egyik jogsértés a másikhoz képest előzetes lépés.

3.1.2. – Halmazat – az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése

38. Az egység esetéhez hasonlóan a halmazati elv (úgynevezett „ideális halmazat”) alkalmazandó azokban az esetekben, amikor egy magatartás több jogszabályi rendelkezés hatálya alá tartozik, azzal a különbséggel, hogy az egyik rendelkezést nem zárja ki és nem is írja felül a másik alkalmazhatósága, mivel nem tartoznak a specialitás, a szubszidiaritás vagy a konzumpció elvének hatálya alá, és többnyire eltérő célokat követnek.
39. A halmazat elvét a másodlagos jog szintjén az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése tovább pontosította az „egyazon adatkezelési művelet” formájában. Fontos megérteni, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (3) bekezdésének alkalmazása korlátozott, és nem alkalmazandó minden olyan egyedi esetre, amelyben megállapítást nyert, hogy több jogsértés történt, hanem csak azokra az esetekre, amikor a fent kifejtettek szerint „egyazon vagy egymáshoz kapcsolódó adatkezelési műveletekből” több jogsértés következett be¹⁴. Ezekben az esetekben a közigazgatási bírság teljes összege nem haladhatja meg a súlyosabb jogsértésre meghatározott összeget¹⁵.
40. Egyes különleges esetekben akkor is feltételezhető a halmazat, ha egyetlen cselekmény több alkalommal is sérti ugyanazt a jogszabályi rendelkezést. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha a körülmények ugyanazon jogszabályi rendelkezés ismétlődő és egynemű megsértését jelentik szoros térbeli és időbeli közelségben.

2. példa – Halmazat

Az adatkezelő egy nap alatt több alkalommal tömeges marketing-e-maileket küld az érintettek csoportjainak jogalap nélkül, és ezzel egységes fellépéssel megsérti az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének (1) bekezdését.

41. Úgy tűnik, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (3) bekezdésének szövege nem fedi le közvetlenül a halmazat ezen utóbbi esetét, mivel nem sérül „több rendelkezés”. Ugyanakkor egyenlőtlen és

---

felügyeleti hatóságok az említett rendelet 58. cikke (2) bekezdésének i) pontja alapján közigazgatási bírságot szabnak ki, az illetékes hatóságok nem szabhatnak ki a NIS2 irányelv 34. cikke szerinti közigazgatási bírságot a NIS2 irányelv 35. cikkének (1) bekezdésében említett olyan jogsértésért, amely ugyanazon magatartásból ered, mint amely az (EU) 2016/679 rendelet 58. cikke (2) bekezdésének i) pontja szerinti közigazgatási bírság tárgyát képezte”. Amennyiben a NIS2 irányelv 35. cikkének (1) bekezdésében említett jogsértés közvetetten alárendeltnek tekinthető az általános adatvédelmi rendelet alapján kiszabható bírsághoz képest, ha ez ugyanazt a magatartást érinti.

¹⁴ Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozata, 320. pont.

¹⁵ Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése teljes egészében kimondja: „Ha egy adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyazon adatkezelési művelet vagy egymáshoz kapcsolódó adatkezelési műveletek tekintetében – szándékosan vagy gondatlanságból – e rendelet több rendelkezését is megsérti, a bírság teljes összege nem haladhatja meg a súlyosabb jogsértés esetén meghatározott összeget”.

tisztességtelen bánásmódnak minősülne, ha az elkövető, aki egy cselekmény révén különböző, eltérő célokat követő rendelkezéseket sért, előnyben részesülne egy olyan elkövetővel szemben, aki ugyanazon cselekmény során ugyanazt a rendelkezést több alkalommal is megsérti. A jogelv következetlenségének elkerülése és a Chartában foglalt egyenlő bánásmóddhoz való alapvető jognak való megfelelés érdekében ilyen esetekben az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

42. Halmazat esetén a közigazgatási bírság teljes összege nem haladhatja meg a legsúlyosabb jogsértésre meghatározott összeget. „Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (3) bekezdésének értelmezését illetően az Európai Adatvédelmi Testület rámutat arra, hogy a hatékony érvényesülés elve megköveteli, hogy valamennyi intézmény teljes mértékben érvényesítse és alkalmazza az uniós jogot.”¹⁶ E tekintetben az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy „nem számít, hogy az elkövető a bírság összegének megállapításakor az általános adatvédelmi rendelet egy vagy több megsértését követte-e el”¹⁷.
43. A „teljes összeg” kifejezés azt jelenti, hogy az összes elkövetett jogsértést figyelembe kell venni a bírság összegének megállapításakor¹⁸, és a „legsúlyosabb jogsértésre meghatározott összeg” kifejezés a bírságok törvényes felső határára utal (pl. az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése). Ezért „bár maga a bírság nem haladhatja meg a legmagasabb bírságmérték törvényes felső határát, az elkövetőt továbbra is kifejezetten bűnösnek kell tekinteni több rendelkezés megsértése miatt, és ezeket a jogsértéseket figyelembe kell venni a kiszabandó végleges bírság összegének megállapításakor”¹⁹. Bár ez nem érinti a bírságot kiszabó felügyeleti hatóság azon kötelezettségét, hogy figyelembe vegye a bírság arányosságának szükségességét, a többi elkövetett jogsértést nem lehet figyelmen kívül hagyni, hanem azokat a bírság kiszámításakor figyelembe kell venni.

3.2. – Több szankcionálható magatartás

44. A cselekmények pluralitásának elve (más néven „Realkonkurrenz”, „tényleges halmazat” vagy „véletlen halmazat”) minden olyan esetet leír, amely nem tartozik az egység elve (3.1.1. fejezet) vagy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdésének (3.1.2. fejezet) hatálya alá.
45. Az egyetlen ok, amely miatt ezeket a jogsértéseket egy határozat keretében kezelik, az, hogy egyszerre jutottak a felügyeleti hatóság tudomására, azonban az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése értelmében nem egyazon vagy kapcsolódó adatkezelési műveletekről van szó. Ezért megállapítást nyer, hogy az elkövető több jogszabályi rendelkezést sértett meg, és a nemzeti eljárás szerint külön bírságokat szabnak ki vagy ugyanabban a bírságkiszabási határozatban, vagy külön bírságkiszabási határozatokban. Ezenkívül, mivel az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazandó, a közigazgatási bírság teljes összege meghaladhatja a legsúlyosabb jogsértés tekintetében meghatározott összeget (*argumentum e contrario*). A több cselekményből álló esetek nem indokolják, hogy az elkövető kedvezőbb elbánásban részesüljön a bírság kiszámítása tekintetében. Ez azonban nem érinti azt a kötelezettséget, hogy továbbra is tiszteletben kell tartani az arányosság általános elvét.

3. példa – Több cselekmény

¹⁶ Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozata, 322. pont.

¹⁷ Uo., 323. pont.

¹⁸ Uo., 325. pont.

¹⁹ Uo., 326. pont.

Az adatkezelő telephelyén végzett adatvédelmi ellenőrzést követően a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy az adatkezelő nem alakított ki eljárást weboldala biztonságának felülvizsgálatára és folyamatos javítására, nem nyújtott munkavállalóinak a 13. cikk szerinti tájékoztatást a HR-adatok kezeléséről, és nem tájékoztatta a felügyeleti hatóságot az értékesítői adatait érintő közelmúltbeli adatvédelmi incidensről. A jogsértések egyikét sem zárja ki vagy írja felül a specialitás, a szubszidiaritás vagy a konzumpció. Továbbá nem minősülnek ugyanannak az adatkezelési műveletnek vagy kapcsolódó adatkezelési műveletnek: nem képeznek cselekményi egységet, hanem több cselekménynek minősülnek. A felügyeleti hatóság ezért megállapítja, hogy az adatkezelő megsértette az általános adatvédelmi rendelet 13., 32. és 33. cikkét. A bírságszabási határozatban minden egyes jogsértésre egyedi bírságot szab ki, anélkül, hogy az összegük tekintetében egységes jogi felső határ lenne alkalmazandó.

4. FEJEZET – A SZÁMÍTÁS KIINDULÓPONTJA

46. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a közigazgatási bírságok kiszámítását harmonizált kiindulópontból kell indítani²⁰. Ez a kiindulópont képezi a további számítás alapját, amelynek során az eset valamennyi körülményét figyelembe veszik és súlyozzák, és így az adatkezelővel vagy -feldolgozóval szemben kiszabandó bírság végösszegét meghatározzák.
47. A harmonizált kiindulópontok ezen iránymutatásban történő meghatározása nem zárja ki és nem is akadályozhatja meg a felügyeleti hatóságokat abban, hogy minden egyes esetet érdemben értékeljenek. Az adatkezelőre/adatfeldolgozóra kiszabott bírság bármely összegtől a bírság törvényes felső határáig terjedhet, feltéve, hogy ez a bírság hatékony, visszatartó erejű és arányos. A kiindulópont megléte nem akadályozza meg a felügyeleti hatóságot abban, hogy csökkentse vagy növelje (a maximális összegig) a bírságot, ha az ügy körülményei úgy kívánják.
48. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a további számítás kiindulópontját három elem képezi: a jogsértéseknek az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése szerinti jelleg alapján történő kategorizálása, a jogsértés súlyossága (lásd a 4.2. szakaszt) és a vállalkozás forgalma az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése szerinti hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság kiszabása céljából figyelembe veendő releváns elemként. Ezeket a 4.1., 4.2. és 4.3. fejezet ismerteti.

4.1. – A jogsértések kategorizálása az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése alapján

49. Az adatkezelőket vagy adatfeldolgozókat a rendelet alapján terhelő kötelezettségek majdnem mindegyikét a jellegük szerint kategorizálják az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4)–(6) bekezdésének rendelkezései²¹. Az általános adatvédelmi rendelet a jogsértések két kategóriáját határozza meg: egyrészt az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése alapján büntetendő jogsértések, másrészt az

²⁰ Feltéve, hogy az iránymutatás elegendő teret hagy a közigazgatási bírságnak az ügy körülményeihez való igazítására, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) általában elfogadja, hogy a számítások absztrakt kiindulópontból induljanak ki. Különösen a C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P-C-208/02. P. és C-213/02. P. sz. Dansk Rørindustri egyesített ügyekben, valamint újabban a T-15/02. sz. BASF AG kontra Bizottság ügyben hozott ítéletekben, 120–121. pont; 134. pont, a C-227/14 P. sz. LG Display Co. Ltd. kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben, 53. pont és a T-26/02. sz. Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd. kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben, 50. pont.

²¹ E tekintetben lásd még a WP253. sz. iránymutatást, 9. o.

általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) és (6) bekezdése alapján büntetendő jogsértések. Az első kategóriába tartozó jogsértések esetében a bírság felső határa 10 millió euró vagy a vállalkozás éves árbevételének 2%-a, attól függően, hogy melyik a magasabb, míg a második legfeljebb 20 millió euró összegű bírsággal vagy a vállalkozás éves árbevételének 4%-ával sújtható, attól függően, hogy melyik a magasabb.

50. Ezzel a megkülönböztetéssel a jogalkotó először jelezte a jogsértés súlyosságát absztrakt értelemben. Minél súlyosabb a jogsértés, valószínűleg annál nagyobb lesz a bírság.

4.2. – A jogsértés súlyossága az egyes esetekben

51. Az általános adatvédelmi rendelet előírja, hogy a felügyeleti hatóságnak kellő figyelmet kell fordítania a jogsértés jellegére, súlyosságára és időtartamára, figyelembe véve az érintett adatkezelés jellegét, hatókörét vagy célját, valamint az érintettek számát és az általuk elszenvedett kár mértékét (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének a) pontja); a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellegét (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének b) pontja); valamint a jogsértés által érintett személyes adatok kategóriáit (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének g) pontja). Ezen iránymutatás alkalmazásában az Európai Adatvédelmi Testület ezekre a tényezőkre a jogsértés súlyosságaként hivatkozik.
52. A felügyeleti hatóságnak ezeket a tényezőket az adott eset körülményeinek fényében felül kell vizsgálnia, és ezen elemzés alapján le kell vonnia a 60. pontban jelzett súlyossági fokot. E tekintetben a felügyeleti hatóság azt is mérlegelheti, hogy a szóban forgó adatok közvetlenül azonosíthatók-e. Bár ezen iránymutatás egyedileg tárgyalja ezeket a tényezőket, a valóságban ezek a tényezők gyakran összefonódnak, és azokat az ügy tényállásának egészéhez viszonyítva kell vizsgálni.

4.2.1. – A jogsértés jellege, súlyossága és időtartama

53. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdése a) pontjának hatálya széles, és arra kötelezi a felügyeleti hatóságot, hogy teljeskörűen vizsgálja meg a jogsértést alkotó valamennyi olyan elemet, amely alkalmas arra, hogy megkülönböztesse azt más, azonos típusú jogsértésektől. Ennek az értékelésnek ezért a következő konkrét tényezőket kell figyelembe vennie:
- a) A **jogsértés jellege**, amelyet az ügy konkrét körülményei alapján értékelnek. Ebben az értelemben ez az elemzés konkrétabb, mint az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4)–(6) bekezdésének elvont kategorizálása. A felügyeleti hatóság felülvizsgálhatja a megsértett rendelkezés által védeni kívánt érdeket és e rendelkezésnek az adatvédelmi keretben elfoglalt helyét. Ezenkívül a felügyeleti hatóság mérlegelheti, hogy a jogsértés milyen mértékben akadályozta a rendelkezés hatékony alkalmazását és az általa védeni kívánt cél megvalósítását.
  - b) A **jogsértés súlya**, a konkrét körülmények alapján értékelve. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint ez az adatkezelés jellegére vonatkozik, de „az érintett adatkezelés hatóköre vagy célja, valamint az érintettek száma és az általuk elszenvedett kár mértéke” is utal a jogsértés súlyosságára.
    - i. Az **adatkezelés jellege**, beleértve azt a kontextust, amelyen az adatkezelés funkcionálisan alapul (pl. üzleti tevékenység, nonprofit szervezet, politikai párt stb.), és

az adatkezelés valamennyi jellemzőjét²². Ha az adatkezelés jellege nagyobb kockázattal jár, például ha a cél a személyes szempontok nyomon követése, értékelése vagy az érintettek számára negatív hatással járó döntések vagy intézkedések meghozatala, az adatkezelés körülményeitől és az adatkezelő vagy -feldolgozó szerepétől függően a felügyeleti hatóság fontolóra veheti, hogy nagyobb súlyt tulajdonít ennek a tényezőnek. Ezenkívül a felügyeleti hatóság nagyobb jelentőséget tulajdoníthat ennek a tényezőnek, ha egyértelmű egyensúlytalanság áll fenn az érintettek és az adatkezelő között (pl. ha az érintettek alkalmazottak, tanulók vagy betegek), vagy ha az adatkezelés kiszolgáltatott helyzetben lévő érintetteket, különösen gyermekeket érint.

- ii. Az **adatkezelés hatóköre**, hivatkozással az elvégzett adatkezelés helyi, nemzeti vagy határokön átnyúló hatályára, valamint az ezen információ és az adatkezelés tényleges mértéke közötti kapcsolat az erőforrások adatkezelő általi elosztása tekintetében. Ez az elem egy valódi kockázati tényezőt emel ki, amely ahhoz kapcsolódik, hogy az adatkezelés hatókörének növekedésével az érintett és a felügyeleti hatóság nehezebben tudja visszaszorítani a jogellenes magatartást. Minél nagyobb az adatkezelés hatóköre, annál nagyobb súlyt tulajdoníthat a felügyeleti hatóság ennek a tényezőnek.
- iii. Az **adatkezelés célja** arra készíti a felügyeleti hatóságot, hogy nagyobb súlyt tulajdonítson ennek a tényezőnek. A felügyeleti hatóság azt is mérlegelheti, hogy a személyes adatok kezelése az adatkezelő úgynevezett alapvető tevékenységei közé tartozik-e. Minél központibb az adatkezelés az adatkezelő vagy -feldolgozó fő tevékenységei szempontjából, annál súlyosabbak lesznek az adatkezeléssel kapcsolatos szabálytalanságok. Ilyen körülmények között a felügyeleti hatóság nagyobb jelentőséget tulajdoníthat ennek a tényezőnek. Előfordulhatnak azonban olyan körülmények, amikor a személyes adatok kezelése tovább távolodik az adatkezelő vagy -feldolgozó alapvető tevékenységeitől, de ennek ellenére jelentős hatást gyakorol az értékelésre (ez a helyzet például a munkavállalók személyes adatainak kezelése esetében, ha a jogsértés jelentősen érinti e munkavállalók méltóságát).
- iv. A konkrétan és potenciálisan érintett **érintettek száma**. Minél nagyobb az érintettek száma, annál nagyobb súlyt tulajdoníthat a felügyeleti hatóság ennek a tényezőnek. Sok esetben azt is figyelembe lehet venni, hogy a jogsértés „rendszerszintű” konnotációkkal jár-e, és ezért még különböző időpontokban is érinthet további olyan érintetteket, akik nem nyújtottak be panaszt vagy bejelentést a felügyeleti hatóságnak. A felügyeleti hatóság az eset körülményeitől függően mérlegelheti a ténylegesen érintettek száma és az érintettek teljes száma közötti arányt ebben az összefüggésben (pl. a polgárok, az ügyfelek vagy az alkalmazottak száma) annak értékelése érdekében, hogy a jogsértés rendszerszintű jellegű-e.
- v. Az **elszenvedett kár mértéke**, valamint az, hogy a magatartás milyen mértékben érintheti az egyéni jogokat és szabadságokat. Az elszenvedett kár „mértékére” való

---

²² Például a „jogsértés jellegéhez” kapcsolódó elem elemzése során az Európai Adatvédelmi Testület az ír felügyeleti hatóságnak a Twitter nemzetközi vállalatra vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti határozattervezettel kapcsolatban felmerült vitáról szóló 01/2020. sz. határozat (a továbbiakban: az európai adatvédelmi biztos 01/2020. sz. kötelező erejű határozata) megállapította, hogy az „érintett adatkezelés” olyan érintettek kommunikációját érintette, akik szándékosan úgy döntöttek, hogy korlátozzák az ilyen kommunikáció közönségét, és azt ajánlotta, hogy ezt a szempontot vegyék figyelembe az adatkezelés jellegének értékelésekor. Ezzel összefüggésben lásd még az Európai Adatvédelmi Testület 01/2020. sz. kötelező erejű határozatának 186. pontját.

hivatkozás tehát arra irányul, hogy felhívja a felügyeleti hatóságok figyelmét az elszenvedett vagy valószínűleg elszenvedett kárra, mint a ténylegesen érintettek számától eltérő, további paraméterre (például olyan esetekben, amikor a jogellenes adatkezeléssel érintett személyek száma magas, de az általuk elszenvedett kár elhanyagolható). Az általános adatvédelmi rendelet (75) preambulumbekzdése szerint az elszenvedett kár mértéke fizikai, anyagi vagy nem vagyoni kárra vonatkozik. A kár értékelésének mindenestre arra kell korlátozódnia, ami funkcionálisan szükséges a jogsértés súlya mértékének a 60. pontban említett helyes értékeléséhez, anélkül, hogy átfedésben lenne az igazságügyi hatóságok azon tevékenységeivel, amelyek feladata az egyéni kár különböző formáinak vizsgálata.

- c) A **jogsértés időtartama**, ami azt jelenti, hogy a felügyeleti hatóság általában nagyobb súlyt tulajdoníthat a hosszabb időtartamú jogsértésnek. Minél hosszabb a jogsértés időtartama, annál nagyobb súlyt tulajdoníthat a felügyeleti hatóság ennek a tényezőnek. A nemzeti jogra is figyelemmel, ha egy adott magatartás a korábbi szabályozási kereten belül is jogellenes volt, mind az általános adatvédelmi rendelet hatálybalépésének időpontját követő időszakot, mind az azt megelőző időszakot figyelembe lehet venni a bírság számszerűsítése során, figyelembe véve e keret feltételeit.

54. A felügyeleti hatóság az ügy körülményeitől függően súlyt tulajdoníthat a fent említett tényezőknek. Ha ezek nem bírnak különösebb jelentőséggel, akkor semlegesnek is tekinthetők.

4.2.2. – A jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege

55. Korábbi iránymutatásában az Európai Adatvédelmi Testület kijelentette, hogy „a »szándék« általában magában foglalja mind a valamely vétség jellemzőire vonatkozó ismeretet, mind az azokkal kapcsolatos szándékosságot, míg a »nem szándékos« azt jelenti, hogy az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak nem állt szándékában jogsértést elkövetni, bár a jog által megkövetelt gondos eljárásra vonatkozó kötelezettséget megszegte”²³. A „nem szándékos” ebben az értelemben nem jelent egyet a nem önkéntessel.

4. példa – A szándék és gondatlanság szemléltetése (a WP 253-ból)²⁴

„A szándékos jogsértésre utaló körülmények közé tartozhat az adatkezelő hierarchiája élén álló felsővezetők által kifejezetten jóváhagyott, vagy az adatvédelmi tisztviselő tanácsa ellenére, vagy a meglévő szabályzatok figyelmen kívül hagyásával folytatott jogellenes adatkezelés, mint például a versenytárs munkavállalóira vonatkozó adatok megszerzése és kezelése abból a célból, hogy e versenytárs hitelét rontsák a piacon. További idevágó példák lehetnek az alábbiak:

- *személyes adatok módosítása abból a célból, hogy megtévesztő (kedvező) képzetet keltsenek azzal kapcsolatban, hogy a kitűzött célokat elérték-e – ilyenmel már találkoztunk a kórházi várakozási idővel kapcsolatban kitűzött célokkal összefüggésben*
- *személyes adatokkal való marketingcélú kereskedelem, vagyis az adatok »opted in«-ként (rendelkezésre bocsátottként) történő értékesítése az érintettek saját adataik felhasználására vonatkozó elképzeléseinek ellenőrzése nélkül/azok figyelmen kívül hagyásával*

Egyéb körülmények, mint például a meglévő szabályzatok be nem tartása, nem az e szabályzatoknak megfelelő értelmezés, emberi hiba, annak ellenőrzésének elmulasztása, hogy található-e személyes adat a közzétett információkban, a technikai frissítések időben történő elvégzésének elmaradása, a szabályzatok elfogadásának elmulasztása (szemben az alkalmazásuk egyszerű mellőzésével) gondatlanságra utalhatnak.”

²³ WP 253. számú iránymutatás, 11. o.

²⁴ Példák közvetlenül a WP 253. sz. iránymutatásból, 12. o.

56. A jogsértés szándékos vagy gondatlan jellegét (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének b) pontja) az ügy tényállása alapján összegyűjtött objektív magatartási elemek figyelembevételével kell értékelni. Az Európai Adatvédelmi Testület kiemelte, hogy általánosan elfogadott, hogy a szándékos jogsértések, amelyek „a törvény rendelkezéseinek megsértését bizonyítják, súlyosabbak, mint a nem szándékos jogsértések”²⁵. Szándékos jogsértés esetén a felügyeleti hatóság valószínűleg nagyobb súlyt tulajdonít ennek a tényezőnek. Az eset körülményeitől függően a felügyeleti hatóság a gondatlanság mértékét is figyelembe veheti. A gondatlanság legfeljebb semlegesnek tekinthető.

4.2.3. – Az érintett személyes adatok kategóriái

57. Ami az érintett személyes adatok kategóriáinak figyelembevételére vonatkozó követelményt (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének g) pontja) illeti, az általános adatvédelmi rendelet egyértelműen kiemeli azokat az adattípusokat, amelyek különleges védelmet érdemelnek, és ezért szigorúbb választ igényelnek a bíróságok tekintetében. Ez legalább az általános adatvédelmi rendelet 9. és 10. cikkének hatálya alá tartozó adattípusokat, valamint az e cikkek hatályán kívül eső olyan adatokat érinti, amelyek terjesztése azonnali kárt vagy stresszt okoz az érintettnek²⁶ (pl. helymeghatározó adatok, magánkommunikációra vonatkozó adatok, nemzeti azonosító számok vagy pénzügyi adatok, például tranzakciós áttekintések vagy hitelkártyaszámok)²⁷. Általában minél több ilyen adatkategóriáról van szó, vagy minél érzékenyebbek az adatok, annál nagyobb súlyt tulajdoníthat a felügyeleti hatóság ennek a tényezőnek.
58. Továbbá az egyes érintettekre vonatkozó adatok mennyisége releváns, tekintettel arra, hogy a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése az egyes érintettekre vonatkozó adatok mennyiségével nő.

4.2.4. – A jogsértés súlyának minősítése és a megfelelő kiindulási összeg meghatározása

59. A fenti tényezők értékelése (4.2.1–4.2.3. fejezet) meghatározza a jogsértés egészének súlyosságát. Ez az értékelés nem matematikai számítás, amelyben a fent említett tényezőket egyenként vizsgáljuk, hanem az ügy konkrét körülményeinek alapos értékelése, amelyben az összes fent említett tényező összefügg. Ezért a jogsértés súlyának felülvizsgálata során a jogsértés egészét kell figyelembe venni.
60. A fent ismertetett tényezők értékelése alapján a jogsértést i. alacsony, ii. közepes vagy iii. magas súlyosságúnak kell tekinteni. Ezek a kategóriák nem érintik azt a kérdést, hogy kiszabható-e bírság.
- Az **alacsony súlyosságú** jogsértésekért kiszabott közigazgatási bírság kiszámításakor a felügyeleti hatóság az alkalmazandó felső határ 0–10%-ában határozza meg a további számításhoz szükséges kiindulási összeget.
  - A **közepes súlyosságú** jogsértésekért kiszabott közigazgatási bírság kiszámításakor a felügyeleti hatóság az alkalmazandó felső határ 10–20%-ában határozza meg a további számításhoz szükséges kiindulási összeget.

---

²⁵ WP 253. számú iránymutatás, 12. o.

²⁶ Ugyanott, 14. o.

²⁷ A magánjellegű kommunikáció és a helymeghatározó adatok terjesztése azonnali károkat vagy stresszt okozhat az érintettnek, amit az Alapjogi Charta 7. cikkében és a 2002/58/EK irányelvben az uniós jogalkotó által a magánkommunikációnak biztosított különleges védelem, valamint bizonyos esetekben a helymeghatározó adatok tekintetében az EUB is hangsúlyozott, lásd a C-511/18., C-512/18. és C-520/18. sz. La Quadrature du Net et al egyesített ügyekben hozott ítélet 117. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

- A **magas súlyosságú** jogsértésekért kiszabott közigazgatási bírság kiszámításakor a felügyeleti hatóság az alkalmazandó felső határ 20–100%-ában határozza meg a további számításhoz szükséges kiindulási összeget.

61. Főszabály szerint minél súlyosabb a jogsértés a saját kategóriáján belül, annál magasabb a kiindulási összeg.
62. Azokat a tartományokat, amelyeken belül a kiindulási összeget meghatározzák, az Európai Adatvédelmi Testület és tagjai továbbra is felülvizsgálják, és azok szükség esetén kiigazíthatók.

5a. példa – A jogsértés súlyosságának minősítése (magas súlyossági szint)

Az illetékes felügyeleti hatóság egy telefontársaság ügyfeleitől érkező kéretlen hívásokkal kapcsolatos számos panasz kivizsgálását követően megállapította, hogy a telefontársaság érvényes jogalap nélkül, telemarketinges célból használta fel ügyfeleinek elérhetőségét (az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének megsértése). A telefontársaság konkrétan az ügyfelei nevét és regisztrált telefonszámait marketingcélokra ajánlotta fel harmadik személyeknek. A telefontársaság ezt az adatvédelmi tisztviselő ellenjavaslata dacára tette meg, és nem tett semmilyen erőfeszítést a gyakorlat visszaszorítására vagy arra, hogy az ügyfeleknek lehetőséget biztosítson a tiltakozásra. A gyakorlat 2018 májusa óta folyt, és a vizsgálat idején még folyamatban volt. A szóban forgó telefontársaság országosan működött, és a gyakorlat mind a 4 millió ügyfelét érintette. A felügyeleti hatóság megállapította, hogy mindezek az ügyfelek rendszeresen kaptak harmadik felektől érkező kéretlen hívásokat, anélkül, hogy bármilyen hatékony eszközük lett volna ennek megakadályozására.

A felügyeleti hatóság feladata az ügy súlyosságának értékelése volt. Kiindulópontként a felügyeleti hatóság megjegyezte, hogy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének megsértése szerepel **az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésében felsorolt jogsértések között**, és ezért az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében szereplő súlyosabb minősítés alá tartozik. Ezt követően a felügyeleti hatóság értékelte az eset körülményeit. E tekintetben a felügyeleti hatóság jelentős súlyt tulajdonított a **jogsértés jellegének**, mivel a megsértett rendelkezés (az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke) az adatkezelés egészének jogszerűségét támasztja alá. E rendelkezés be nem tartása megszünteti az adatkezelés egészének jogszerűségét. Emellett a felügyeleti hatóság jelentős súlyt tulajdonított a **jogsértés időtartamának**, amely az általános adatvédelmi rendelet hatálybalépésekor kezdődött, és a vizsgálat időpontjában még nem szűnt meg. Az a tény, hogy a telefontársaság országosan működött, növelte az **adatkezelés hatókörének** súlyát. Az **érintettek számát** nagyon magasnak ítélték (4 millió fő a 14 millió fős össznépességhez képest), míg az általuk elszenvedett **kár mértékét** mérsékeltnek tekintették (nem vagyoni kár, kellemetlenség formájában). Az utóbbi értékelés elvégzésére az **érintett adatkategóriák** (név és telefonszám) figyelembevételével került sor. A jogsértés súlyát azonban növelte az a tény, hogy a jogsértést az adatvédelmi tisztviselő tanácsával ellentétesen követték el, és így **szándékosnak** tekintették.

A fentiek figyelembevételével (súlyos jelleg, hosszú időtartam, az érintettek nagy száma, országos hatókör, szándékosság a mérsékelt kárral szemben) a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a **jogsértés súlyossága magas**. A felügyeleti hatóság a további számításhoz a kiindulási összeget az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdésében foglalt jogszabályi felső határ 20–100%-ában határozza meg.

5b. példa – A jogsértés súlyosságának minősítése (közepes súlyossági szint)

A felügyeleti hatóság adatvédelmi incidensről szóló értesítést kapott egy kórháztól. Az értesítésből kiderült, hogy a személyzet több tagja megtekinthette a betegek egészségügyi aktáinak azon részeit,

amelyeket – szervezeti egységük alapján – nem lehetett volna számukra hozzáférhetővé tenni. A kórház korábban már dolgozott a betegek adataihoz való hozzáférés szabályozására irányuló eljárásokon, és szigorú intézkedéseket vezetett be a korlátozott hozzáférés érdekében. Ez azt jelentette, hogy az egyik szervezeti egység személyi állománya csak az adott szervezeti egység szempontjából releváns orvosi információkhoz férhetett hozzá. Ezenkívül a kórház beruházott a személyzet tagjainak adatvédelemmel kapcsolatos képzésébe. Amint azonban kiderült, problémák merültek fel az engedélyek nyomán követésével kapcsolatban. A részlegek között áthelyezett alkalmazottak még mindig hozzáférhettek a „régibb” részlegek betegadataihoz, és a kórháznak nem volt olyan eljárása, amely összeegyeztette volna az alkalmazott aktuális álláshelyét az engedélyével. A kórház által végzett belső vizsgálat azt mutatta, hogy a személyzet legalább 150 tagja (a 3500 főből) hibás engedéllyel rendelkezett, ami a 95 000 betegaktából legalább 20 000-et érintett. A kórház bizonyítani tudta, hogy a személyzet tagjai legalább 16 esetben használták az engedélyeiket a betegek adatainak megtekintésére. A felügyeleti hatóság úgy véli, hogy megsértették az általános adatvédelmi rendelet 32. cikkét.

Az ügy súlyosságának értékelésekor a felügyeleti hatóság először megjegyezte, hogy az általános adatvédelmi rendelet 32. cikkének megsértése szerepel **az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdésében felsorolt jogsértések között**, és ezért az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében szereplő enyhébb minősítés alá tartozik. Ezt követően a felügyeleti hatóság értékelte az eset körülményeit. E tekintetben a felügyeleti hatóság úgy ítélte meg, hogy még ha a jogsértés által **ténylegesen érintettek száma** csak 16 volt is, ez az eset körülményei között akár 20 000, akár 95 000 is lehetett volna, tekintettel a probléma rendszerszintű jellegére. Ezenkívül a felügyeleti hatóság a jogsértést **gondatlannak**, de csekély mértékűnek minősítette, amit a jelen ügy körülményei között semleges tényezőnek tekintettek, mivel a kórház nem fogadott el engedélyezési szabályzatot, pedig biztosan meg kellett volna tennie, azonban egyéb lépéseket tett a hozzáférés korlátozására irányuló szigorú intézkedések végrehajtása érdekében. Ezt az értékelést nem befolyásolta az a tény, hogy más adatvédelmi és biztonsági szabályzatokat sikeresen végrehajtottak, amint azt az általános adatvédelmi rendelet előírja. Végül a felügyeleti hatóság jelentős súlyt tulajdonított annak a ténynek, hogy a betegnyilvántartások egészségügyi adatokat tartalmaznak, amelyek az általános adatvédelmi rendelet 9. cikke értelmében **különleges adatkategóriáknak** minősülnek.

A fentiek figyelembevételével (az adatkezelés jellege és a különleges adatkategóriák a ténylegesen és potenciálisan érintett érintettek számához viszonyítva) a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a **jogsértés közepes súlyosságúnak** minősül. A felügyeleti hatóság a további számításhoz a kiindulási összeget az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdésében foglalt jogszabályi felső határ 10–20%-ában határozza meg.

5c. példa – A jogsértés súlyosságának minősítése (alacsony súlyossági szint)

A felügyeleti hatósághoz számos panasz érkezett azzal kapcsolatban, hogy egy online bolt hogyan kezeli az érintettek hozzáférési jogát. A panaszosok szerint hozzáférési kérelmeik kezelése 4–6 hónapot vett igénybe, ami az általános adatvédelmi rendelet által engedélyezett határidőn kívül esik. A felügyeleti hatóság kivizsgálta a panaszokat, és megállapította, hogy az online bolt az esetek 5%-ában legfeljebb három hónappal megkésve válaszolt a hozzáférési kérelmekre. A bolthoz évente összesen mintegy 1 000 hozzáférési kérelem érkezett, és ezek közül 950-et időben kezeltek. Ezen túlmenően az online bolt szabályzatokkal rendelkezett annak biztosítására, hogy valamennyi hozzáférési kérelmet helyesen és teljeskörűen kezeljenek. Mindazonáltal a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az online bolt megsértette az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkének (3) bekezdését, és úgy határozott, hogy bírságot szab ki.

A kiszabandó bírság összegének kiszámítása során a felügyeleti hatóság feladata a jelen ügy súlyosságának értékelése volt. Kiindulópontként a felügyeleti hatóság megjegyezte, hogy az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkének megsértése szerepel **az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdésében felsorolt jogsértések között**, és ezért az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében szereplő súlyosabb minősítés alá tartozik. Ezt követően a felügyeleti hatóság értékelte az eset körülményeit. E tekintetben a felügyeleti hatóság gondosan elemezte a **jogsértés jellegét**. Annak ellenére, hogy a személyes adatokhoz való, időben történő hozzáférés joga az érintettek jogainak egyik sarokköve, a felügyeleti hatóság úgy ítélte meg, hogy a jogsértés e tekintetben korlátozott súlyosságú volt, tekintettel arra, hogy végül és korlátozott késedelemmel az összes kérelmet kezelték. Figyelembe véve az **adatkezelés célját**, a felügyeleti hatóság megállapította, hogy a személyes adatok kezelése nem az online bolt fő tevékenysége, azonban fontos kiegészítője az áruk online értékesítésére vonatkozó célkitűzésének teljesítése szempontjából. A felügyeleti hatóság úgy ítélte meg, hogy ez növeli a jogsértés súlyosságát. Másrészt az érintettek által elszenvedett **kár mértékét** minimálisnak tekintették, mivel minden hozzáférési kérelmet 6 hónapon belül kezelték.

A fentiek figyelembevételével (az adatkezelés jellege, az adatkezelés célja és a kárt mértéke) a felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a **jogsértés alacsony súlyosságúnak** minősül. A felügyeleti hatóság a további számításhoz a kiindulási összeget az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdésében foglalt jogszabályi felső határ 0–10%-ában határozza meg.

4.3. – A vállalkozás forgalma a hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság kiszabása tekintetében

63. Az általános adatvédelmi rendelet előírja minden felügyeleti hatóság számára annak biztosítását, hogy a közigazgatási bírságok kiszabása minden egyes esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése). Az európai uniós jog ezen elveinek alkalmazása nagy horderejű következményekkel járhat az egyes esetekben, mivel az általános adatvédelmi rendelet által a közigazgatási bírságok kiszámításához kínált kiindulópontok a mikrovállalkozásokra és a multinacionális vállalatokra egyaránt vonatkoznak. Annak érdekében, hogy minden esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű bírságot szabjanak ki, a felügyeleti hatóságoknak ki kell igazítaniuk a közigazgatási bírságokat a jogi felső határig rendelkezésre álló teljes tartományon belül. Ez az eset körülményeitől függően a bírság összegének jelentős emelkedéséhez vagy csökkenéséhez vezethet.
64. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy az alábbiakban meghatározott kiindulópontokban méltányos különbséget tenni a vállalkozás mérete alapján, és ezért figyelembe kell venni annak forgalmát²⁸. Az Európai Adatvédelmi Testület követi az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkében, az általános adatvédelmi rendelet egészében és az EUB állandó ítélkezési gyakorlatában foglalt követelményeket, amelyek szerint egy vállalkozás árbevétele jelezheti a vállalkozás méretét és gazdasági erejét²⁹. Ez azonban nem mentesíti a felügyeleti hatóságot azon felelősség alól, hogy a számítás végén felülvizsgálja a hatékonyságot, a visszatartó

²⁸ Lásd még az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozatát, 411. és 412. pont: „[Amennyiben] a vállalkozás forgalma az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésével összhangban nem kizárólagosan releváns a maximális bírság meghatározása szempontjából, azonban magának a bírságnak a kiszámítása során figyelembe vehető [egyebek mellett az egyik releváns elemként] adott esetben annak biztosítása érdekében, hogy a bírság az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdésével összhangban hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen”. Az érintett vállalkozás forgalmával kapcsolatban további részletek megtalálhatók ezen iránymutatás 6.2. fejezetében.

²⁹ Ezt a Törvényszék a T-25/06. sz. Alliance One International, Inc. kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítéletének 211. pontjában állapította meg, hivatkozva más ítélkezési gyakorlatra, például a T-9/99. sz., HFB és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 528. és 529. pontjára, valamint a T-175/05. sz. Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 114. pontjára.

erőt és az arányosságot (lásd a 7. fejezetet). Ez utóbbi az ügy valamennyi körülményére kiterjed, beleértve például a többszörös jogsértések felhalmozódását, a súlyosbító és enyhítő körülmények miatti emeléseket és csökkentéseket, valamint a pénzügyi/társadalmi-gazdasági körülményeket. Ugyanakkor a felügyeleti hatóság feladata annak biztosítása, hogy ugyanazon körülményeket ne vegyék kétszer figyelembe. Különösen fontos, hogy a felügyeleti hatóságok a 7. fejezet értelmében ne ismételjék meg a vállalat forgalmához viszonyított növekedést vagy csökkentést, hanem ehelyett felülvizsgálják a megfelelő kiindulási összegre vonatkozó értékelésüket.

65. A fent vázolt okokból a felügyeleti hatóság mérlegelheti a kiindulási összegnek a jogsértés súlyosságának megfelelő kiigazítását azokban az esetekben, amikor a jogsértést olyan vállalkozás követi el, amelynek éves forgalma nem haladja meg a 2 millió eurót, nem haladja meg a 10 millió eurót, vagy nem haladja meg az 50 millió eurót³⁰.

- A **legfeljebb 2 millió euró éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 0,2%-a és 0,4%-a közötti összeg alapján végezzék el.
- A **2 millió és 10 millió euró közötti éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 0,3%-a és 2%-a közötti összeg alapján végezzék el.
- A **10 millió és 50 millió euró közötti éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 1,5%-a és 10%-a közötti összeg alapján végezzék el.

66. Ugyanezen okokból a felügyeleti hatóság mérlegelheti a kiindulási összegnek a jogsértés súlyosságának megfelelő kiigazítását azokban az esetekben, amikor a jogsértést olyan vállalkozás követi el, amelynek éves forgalma nem haladja meg a 100 millió eurót, nem haladja meg a 250 millió eurót, vagy nem haladja meg az 500 millió eurót³¹.

- Az **50 millió és 100 millió euró közötti éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 8%-a és 20%-a közötti összeg alapján végezzék el.
- A **100 millió és 250 millió euró közötti éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 15%-a és 50%-a közötti összeg alapján végezzék el.
- A **250 millió és 500 millió euró közötti éves árbevétellel rendelkező vállalkozások** esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a számításokat az azonosított kiindulási összeg 40%-a és 100%-a közötti összeg alapján végezzék el.

---

³⁰ Ezeket a forgalmi adatokat a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i bizottsági ajánlás ihlette. A kiindulópontok meghatározásakor az Európai Adatvédelmi Testület kizárólag a vállalkozás éves forgalmára támaszkodik (lásd a 6. fejezetet).

³¹ Ezen számadatok hozzáadására az előző bekezdésben említett legmagasabb küszöbérték és az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésében meghatározott árbevételi küszöbérték közötti különbség áthidalása miatt került sor.

- Az **500 millió eurót meghaladó éves árbevétellel** rendelkező vállalkozások esetében a felügyeleti hatóságok mérlegelhetik, hogy a megállapított kiindulási összeg kiigazítása nélkül járjanak el. Az ilyen vállalkozások ugyanis meg fogják haladni a statikus jogi maximumot, és így a vállalkozás mérete már tükröződik a jogsértés súlyának értékelésén alapuló további számításhoz szükséges kiindulási összeg meghatározásához használt dinamikus jogi maximumban.
67. Főszabály szerint minél nagyobb a vállalkozás forgalma az alkalmazandó szintjén belül, annál magasabb a kiindulási összeg. Ez utóbbi különösen igaz a legnagyobb vállalkozásokra, amelyek esetében a kiindulási összegek kategóriájában a legszélesebb a skála.
68. Ezenkívül a felügyeleti hatóság nem köteles alkalmazni ezt a kiigazítást, ha a bírság kiindulási összegének kiigazítása a hatékonyság, a visszatartó erő és az arányosság szempontjából nem szükséges.
69. Meg kell ismételni, hogy ezek az adatok a további számítások kiindulópontjai, nem pedig az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó rögzített összegek (árcímkék). A felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a bírság teljes összegének bármely összegtől a jogi felső határig terjedő skálája tekintetében, biztosítva, hogy a bírság az ügy körülményeihez igazodjon, amint azt a Bíróság megköveteli, ha absztrakt kiindulópontot alkalmaznak.

6a. példa – A további számítás kiindulópontjainak azonosítása

Egy 450 millió euró forgalmú supermarketlánc megsértette az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkét. A felügyeleti hatóság az ügy körülményeinek gondos elemzése alapján úgy határozott, hogy a jogsértés súlyossága alacsony. A további számítás kiindulópontjának meghatározásához a felügyeleti hatóság először azt állapítja meg, hogy az általános adatvédelmi rendelet 12. cikke az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének b) pontjában szerepel, és hogy a vállalkozás árbevétele (450 millió euró) alapján 20 millió euró jogi maximum alkalmazandó.

A felügyeleti hatóság által meghatározott (alacsony) súlyossági szint alapján 0 és 2 millió euró közötti kiindulási összeget kell figyelembe venni (az alkalmazandó jogi maximum 0–10%-a, lásd a 60. pontot).

A felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a kiindulási összeg 90%-áig történő kiigazítás indokolt a 450 millió eurós forgalommal rendelkező vállalkozás mérete alapján. Ez az összeg képezi a további számítás alapját, amelynek eredményeként a végleges összeg nem haladhatja meg az alkalmazandó 20 millió eurós jogszabályi maximumot.

6b. példa – A további számítás kiindulópontjainak azonosítása

Egy 500 000 euró forgalmat bonyolító start-up randialkalmazásról kiderül, hogy ügyfelei érzékeny személyes adatait elemzés céljából több adatközvetítőnek értékesítette, és ezáltal megsértette az általános adatvédelmi rendelet 9. cikkét és 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját. A felügyeleti hatóság az ügy körülményeinek gondos elemzése alapján úgy határozott, hogy a jogsértés súlyossága magas. A további számítás kiindulópontjának meghatározásához a felügyeleti hatóság először azt állapítja meg, hogy az általános adatvédelmi rendelet 9. és 5. cikke az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének a) pontjában szerepel, és hogy a vállalkozás árbevétele (500 000 euró) alapján 20 millió euró jogi maximum alkalmazandó.

A felügyeleti hatóság által meghatározott (magas) súlyossági szint alapján 4 millió és 20 millió euró közötti kiindulási összeget kell figyelembe venni (az alkalmazandó jogi maximum 20–100%-a, lásd a 60. pontot).

A felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a kiindulási összeg 0,25%-áig történő kiigazítás indokolt az 500 000 eurós forgalommal rendelkező vállalkozás mérete alapján. Ez az összeg képezi a további számítás alapját, amelynek eredményeként a végleges összeg nem haladhatja meg az alkalmazandó 20 millió eurós maximumot.

5. FEJEZET – SÚLYOSBÍTÓ ÉS ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNYEK

5.1. – A súlyosbító és enyhítő tényezők azonosítása

70. Az általános adatvédelmi rendelet szerkezetét követve, a jogsértés jellegének, súlyosságának és időtartamának, valamint a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellegének, továbbá az érintett személyes adatok kategóriáinak értékelését követően a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdésében felsorolt további súlyosbító és enyhítő tényezőket.
71. Ezen elemek értékelése tekintetében a bírság növelése vagy csökkentése nem határozható meg előre táblázatok vagy százalékok segítségével. Ismételten hangsúlyozzuk, hogy a bírság tényleges számszerűsítése a vizsgálat során összegyűjtött valamennyi elemtől, valamint a felügyeleti hatóság korábbi bírságolási tapasztalataihoz kapcsolódó további megfontolásoktól függ.
72. Az egyértelműség érdekében meg kell jegyezni, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdésében foglalt valamennyi kritériumot – függetlenül attól, hogy a 4. fejezet vagy e fejezet alapján értékelik-e – csak egyszer lehet figyelembe venni az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdése szerinti átfogó értékelés részeként.

5.2. – Az adatkezelő vagy -feldolgozó által az érintettek által elszenvedett károk enyhítése érdekében tett intézkedések

73. Annak megállapítása érdekében, hogy történtek-e súlyosbító vagy enyhítő körülmények, az első lépés a 83. cikk (2) bekezdésének c) pontja, amely „az adatkezelő vagy -feldolgozó által az érintettek által elszenvedett kár enyhítése érdekében tett intézkedésekre” vonatkozik.
74. Ahogyan a WP253. sz. iránymutatásban szerepel, az adatkezelők és adatfeldolgozók kötelesek „technikai és szervezési intézkedéseket végrehajtani annak érdekében, hogy a kockázat mértékének megfelelő szintű adatbiztonságot garantálják, adatvédelmi hatásvizsgálatokat végezni és mérsékelni a személyes adatok kezeléséből eredő, az egyének jogait és szabadságait érintő kockázatokat”. Mindazonáltal jogsértés esetén az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó „köteles minden tőle telhetőt megtenni annak érdekében, hogy az érintett egyén(ek) tekintetében csökkentse a jogsértés következményeit”³².
75. Az érintettek által elszenvedett kár enyhítésére irányuló megfelelő intézkedések elfogadása enyhítő tényezőnek tekinthető, ami csökkenti a bírság összegét.

---

³² WP253. sz. iránymutatás, 12. o.

76. Az elfogadott intézkedéseket különösen az időszerűség elemére, azaz az adatkezelő vagy -feldolgozó általi végrehajtás időpontjára és hatékonyságára tekintettel kell értékelni. Ebben az értelemben a felügyeleti hatóság vizsgálatának az adatkezelő vagy -feldolgozó tudomására jutását megelőzően spontán módon végrehajtott intézkedések nagyobb valószínűséggel tekinthetők enyhítő tényezőnek, mint az ezen időpontot követően végrehajtott intézkedések.

5.3. – Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértéke

77. A 83. cikk (2) bekezdésének d) pontja értelmében értékelni kell az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértékét, figyelembe véve az általános adatvédelmi rendelet 25. és 32. cikke alapján általuk végrehajtott intézkedéseket. A WP253. sz. iránymutatással összhangban „a felügyeleti hatóságnak ekkor válaszolnia kell arra a kérdésre, hogy az adatkezelő mennyiben »nyújtotta azt, ami tőle elvárható volt«, tekintettel az adatkezelés jellegére, céljaira vagy terjedelmére, figyelemmel a rendelet által rá rótt kötelezettségekre”³³.
78. E kritérium tekintetében értékelni kell különösen az érintettek szabadságait és jogait érintő fennmaradó kockázatot, az érintetteknek okozott károsodást és az intézkedéseknek az adatkezelő általi elfogadását követően tartósan fennálló kárt, valamint az általános adatvédelmi rendelet 25. és 32. cikke alapján elfogadott intézkedések megalapozottságának mértékét.
79. E tekintetben a felügyeleti hatóság azt is mérlegelheti, hogy a szóban forgó adatok közvetlenül azonosíthatók-e és/vagy technikai védelem nélkül elérhetők-e³⁴. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az ilyen védelem fennállása nem feltétlenül minősül enyhítő körülménynek (lásd a 82. pontot). Ez az ügy összes körülményétől függ.
80. A fenti elemek megfelelő értékelése érdekében a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie az adatkezelő vagy -feldolgozó által például a védelemhez való joguk gyakorlásával összefüggésben rendelkezésre bocsátott releváns dokumentumokat. Ezek a dokumentumok különösen arra vonatkozóan szolgáltathatnak bizonyítékot, hogy az intézkedéseket mikor és hogyan hajtották végre, hogy az adatkezelő és az adatfeldolgozó (adott esetben) kapcsolatba lépett-e egymással, vagy (adott esetben) kapcsolatba lépett-e az adatvédelmi tisztviselővel vagy az érintettekkel.
81. Tekintettel az általános adatvédelmi rendelet szerinti elszámoltathatóságnak a 95/46/EK irányelvhez³⁵ képest magasabb szintjére, valószínű, hogy az adatkezelő vagy -feldolgozó felelősségének mértéke súlyosbító vagy semleges tényezőnek minősül. Ez csak kivételes körülmények között tekinthető enyhítő tényezőnek, ha az adatkezelő vagy -feldolgozó túllépte a rá rótt kötelezettségeket.

5.4 Az adatkezelő vagy -feldolgozó által korábban elkövetett jogsértések

82. A korábbi jogsértések a határozat meghozatala előtt megállapított jogsértések. Az általános adatvédelmi rendelet VII. fejezete szerinti együttműködés esetén a korábbi jogsértések azok, amelyek már a határozattervezet kibocsátása előtt megállapításra kerültek (az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke értelmében).
83. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének e) pontja szerint a közigazgatási bírság kiszabásáról és a közigazgatási bírság összegéről való döntés során figyelembe kell venni az adatkezelő vagy

---

³³ Ugyanott, 13. o.

³⁴ Uo., 14–15. o.

³⁵ Ugyanott, 13. o.

az adatfeldolgozó által korábban elkövetett releváns jogsértéseket. Hasonló megfogalmazás található az általános adatvédelmi rendelet (148) preambulumbekkezdésében.

5.4.1. – Időkeret

84. Először is figyelembe kell venni a korábbi jogsértés időpontját, figyelembe véve, hogy minél hosszabb idő telik el a korábbi jogsértés és a jelenleg vizsgált jogsértés között, annál kisebb a jelentősége. Ennek következtében minél régebben került sor a jogsértésre, annál kisebb jelentőséget tulajdoníthatnak neki a felügyeleti hatóságok. Ez az értékelés a felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, az alkalmazandó nemzeti és európai jogszabályokra és elvekre is figyelemmel.
85. Mivel azonban a régen elkövetett jogsértések még mindig érdekeseek lehetnek az adatkezelő vagy -feldolgozó „előzményeinek” értékelése során, e célból nem kell rögzített elévülési időket megállapítani. Egyes nemzeti jogszabályok azonban megakadályozzák, hogy a felügyeleti hatóság egy meghatározott időszakot követően mérlegelje a korábbi jogsértéseket. Hasonlóképpen, egyes nemzeti jogszabályok bizonyos idő elteltével előírják a nyilvántartások törlésének kötelezettségét, ami megakadályozza, hogy az eljáró felügyeleti hatóságok figyelembe vegyék ezeket a precedenseket.
86. Ugyanezen okból meg kell jegyezni, hogy az általános adatvédelmi rendelet megsértései, mivel azok frissebbek lesznek, relevánsabbnak tekintendők, mint a 95/46/EK irányelv végrehajtása céljából elfogadott nemzeti rendelkezések megsértései (amennyiben a nemzeti jogszabályok lehetővé teszik, hogy a felügyeleti hatóság figyelembe vegye az ilyen jogsértéseket).

5.4.2. – Tárgy

87. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdése e) pontjának alkalmazásában „relevánsnak” tekinthető a vizsgálat tárgyával azonos vagy attól eltérő tárgyú korábbi jogsértés.
88. Bár minden korábbi jogsértés jelezheti az adatkezelő vagy -feldolgozó általános adatvédelmi rendelet betartásához való általános hozzáállását, az azonos tárgyú jogsértéseknek nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani, mivel közelebb állnak a jelenleg vizsgálat tárgyát képező jogsértéshez, különösen akkor, ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó korábban ugyanazt a jogsértést követte el (ismételt jogsértések). Így az azonos tárgyú jogsértéseket relevánsabbnak kell tekinteni, mint a korábbi jogsértéseket, amelyek egy másik témát érintenek.
89. Például azt a tényt, hogy az adatkezelő vagy -feldolgozó a múltban nem reagált időben a jogait gyakorló érintettekre, relevánsabbnak kell tekinteni, ha a vizsgálat tárgyát képező jogsértés is arra vonatkozik, hogy az érintett nem reagált a jogait gyakorló érintettre, mint amikor személyes adatok megsértésére vonatkozik.
90. Ugyanakkor megfelelően figyelembe kell venni az eltérő tárgyú korábbi jogsértéseket, amelyeket azonban ugyanúgy követtek el, mivel azok az adatkezelő vagy adatfeldolgozó szervezetén belül fennálló problémákra utalhatnak. Ez lenne a helyzet például az adatvédelmi tisztviselő által adott tanács figyelmen kívül hagyása miatt felmerülő jogsértések esetében.

5.4.3. – Egyéb szempontok

91. A 95/46/EK irányelv végrehajtására elfogadott nemzeti rendelkezések korábbi megsértésének mérlegelésekor a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy az irányelvben és az általános adatvédelmi rendeletben foglalt követelmények eltérhetnek (ha a nemzeti jogszabályok lehetővé teszik, hogy a felügyeleti hatóság figyelembe vegye az ilyen jogsértéseket).

92. A korábbi jogsértés relevanciájának mérlegelésekor a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie annak az eljárásnak a helyzetét, amelyben a korábbi jogsértést megállapították, különösen a felügyeleti hatóság vagy az igazságügyi hatóság által a nemzeti joggal összhangban hozott intézkedéseket.
93. A korábbi jogsértéseket akkor is figyelembe lehet venni, ha azokat egy másik felügyeleti hatóság állapította meg ugyanazon adatkezelőre/adatfeldolgozóra vonatkozóan. Például az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke szerinti együttműködési (egyablakos) mechanizmus révén a jogsértéssel foglalkozó fő felügyeleti hatóság figyelembe veheti azokat a jogsértéseket, amelyeket korábban helyi ügyekben egy másik felügyeleti hatóság állapított meg ugyanazon adatkezelő/adatfeldolgozó tekintetében. Hasonlóképpen, a fő felügyeleti hatóság által korábban megállapított jogsértéseket akkor is figyelembe lehet venni, amikor egy másik hatóságnak az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdése alapján csak helyi hatásokkal járó ügyekben kell kezelnie a hozzá benyújtott panaszt. Amennyiben nincs fő felügyeleti hatóság (például ha az adatkezelő vagy -feldolgozó nincs bejegyezve az Európai Unióban), a felügyeleti hatóságok figyelembe vehetik azokat a jogsértéseket is, amelyeket korábban egy másik felügyeleti hatóság állapított meg ugyanazon adatkezelő/adatfeldolgozó tekintetében.
94. A korábbi jogsértések fennállása súlyosbító tényezőnek tekinthető a bírság kiszámítása során. E tényező súlyát a korábbi jogsértések jellegére és gyakoriságára tekintettel kell meghatározni. A korábbi jogsértések hiánya azonban nem tekinthető enyhítő tényezőnek, mivel az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelés a norma. Ha nincsenek korábbi jogsértések, ez a tényező semlegesnek tekinthető.

5.5. – A felügyeleti hatósággal a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetlegesen negatív hatásainak enyhítése érdekében folytatott együttműködés mértéke

95. A 83. cikk (2) bekezdésének f) pontja előírja, hogy a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie az adatkezelő vagy -feldolgozó felügyeleti hatósággal való együttműködésének mértékét a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetleges hátrányos hatásainak enyhítése érdekében.
96. Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által a felügyeleti hatósággal kialakított együttműködés szintjének további értékelése előtt meg kell ismételni, hogy az általános adatvédelmi rendelet 31. cikke értelmében az adatkezelőt és az adatfeldolgozót általános együttműködési kötelezettség terheli, és hogy az együttműködés hiánya az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt bírság alkalmazásához vezethet. Ezért úgy kell tekinteni, hogy a rendes együttműködési kötelezettség kötelező, ezért azt semlegesnek (és nem enyhítő tényezőnek) kell tekinteni.
97. Ha azonban a felügyeleti hatósággal folytatott együttműködés azzal a hatással járt, hogy korlátozza vagy elkerüli az egyének jogaira egyébként esetlegesen gyakorolt negatív következményeket, a felügyeleti hatóság ezt az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében enyhítő tényezőnek tekintheti, ezáltal csökkentve a bírság összegét. Ez lehet a helyzet például akkor, ha az adatkezelő vagy -feldolgozó „meghatározott módon eleget tett a felügyeleti hatóság kéréseinek az adott eset vizsgálati szakaszában, minek eredményeként jelentősen mérséklődött a magánszemélyek jogaira gyakorolt hatás”³⁶.

5.6. – A jogsértés felügyeleti hatóság előtti ismerteté válásának módja

---

³⁶ WP253. sz. iránymutatás, 14. o.

98. A 83. cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján az a mód, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, releváns súlyosbító vagy enyhítő tényező lehet. Ennek értékelése során különös jelentőséget lehet tulajdonítani annak a kérdésnek, hogy az adatkezelő vagy -feldolgozó hivatalból bejelentette-e a jogsértést, és ha igen, milyen mértékben, mielőtt a jogsértésről a felügyeleti hatóság – például panasz vagy vizsgálat útján – tudomást szerzett volna. Ez a körülmény nem releváns abban az esetben, ha az adatkezelőre egyedi értesítési kötelezettségek vonatkoznak (például a 33. cikk szerinti adatvédelmi incidensek esetében)³⁷. Ilyen esetekben ezt az értesítést semlegesnek kell tekinteni³⁸.
99. Amennyiben a jogsértés például panasz vagy vizsgálat révén vált ismertté a felügyeleti hatóság előtt, ezt az elemet főszabály szerint szintén semlegesnek kell tekinteni. A felügyeleti hatóság ezt enyhítő körülménynek tekintheti, ha az adatkezelő vagy -feldolgozó saját kezdeményezésre, az ügyről való tudomásszerzést megelőzően értesítette a felügyeleti hatóságot a jogsértésről.

5.7. – Az ugyanezen tárgyban korábban elrendelt intézkedéseknek való megfelelés

100. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének i) pontja kimondja, hogy „ha az érintett adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben korábban – ugyanabban a tárgyban – elrendelték az 58. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések valamelyikét”, a közigazgatási bírság kiszabásáról és annak összegéről való döntés során figyelembe kell venni ezen intézkedések betartását.
101. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének e) pontjával szemben ez az értékelés csak azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyeket a felügyeleti hatóságok már korábban ugyanazon adatkezelő vagy adatfeldolgozó számára ugyanazon tárgy tekintetében előírtak³⁹.
102. E tekintetben az adatkezelő vagy -feldolgozó megalapozott elvárásokat támaszthat azzal kapcsolatban, hogy a korábban velük szemben hozott intézkedéseknek való megfelelés megakadályozná, hogy a jövőben ugyanazon tárgy megsértése következzen be. Mivel azonban a korábban elrendelt intézkedéseknek való megfelelés kötelező az adatkezelő vagy -feldolgozó számára, azt önmagában nem kell enyhítő tényezőként figyelembe venni. Éppen ellenkezőleg, az adatkezelő vagy -feldolgozó részéről a korábbi intézkedések teljesítése iránti megerősített kötelezettségvállalásra van szükség ahhoz, hogy ezt a tényezőt enyhítő intézkedésként lehessen alkalmazni, például a felügyeleti hatóság által előírtakon túlmenő további intézkedések meghozatala esetén.
103. Ezzel szemben a korábban elrendelt korrekciós hatáskör megsértése az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének e) pontja és 83. cikkének (6) bekezdése értelmében vagy súlyosbító tényezőnek, vagy önmagában más jogsértésnek tekinthető. Ezért kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy ugyanaz a nem megfelelő magatartás nem vezethet olyan helyzethez, amelyben kétszeres büntetést szabnak ki rá.

5.8. – A jóváhagyott magatartási kódexek vagy jóváhagyott tanúsítási mechanizmusok betartása

---

³⁷ Hangsúlyozni kell, hogy a személyes adatok megsértése nem feltétlenül jelenti az általános adatvédelmi rendelet megsértését.

³⁸ Ezt kiemeli a WP253. sz. iránymutatás, 15. o.

³⁹ Ugyanott.

104. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének j) pontja kimondja, hogy az általános adatvédelmi rendelet 40. cikke szerinti magatartási kódexeknek vagy az általános adatvédelmi rendelet 42. cikke szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmusoknak való megfelelés releváns tényező lehet.
105. Ahogyan arra a WP253. sz. iránymutatás emlékeztet, az általános adatvédelmi rendelet 40. cikke szerinti magatartási kódexeknek vagy az általános adatvédelmi rendelet 42. cikke szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmusoknak való megfelelés egyes esetekben enyhítő tényező lehet. A jóváhagyott magatartási kódexek az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (4) bekezdése szerint olyan mechanizmusokat tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik a(z ellenőrző) szervezet számára a kódex rendelkezéseinek való megfelelés ellenőrzését. A nem megfelelő viselkedés szankcionálásának bizonyos formáira az ellenőrzési rendszeren keresztül kerülhet sor az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (4) bekezdésével összhangban, beleértve az érintett adatkezelő vagy adatfeldolgozó felfüggesztését vagy a kódex közösségéből való kizárását. Bár a felügyeleti hatóság figyelembe veheti az önszabályozó rendszerre vonatkozóan korábban kiszabott szankciókat, az ellenőrző szervezet hatásköre az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (4) bekezdése értelmében „az illetékes felügyeleti hatóság feladatainak és hatásköreinek sérelme nélküli”, ami azt jelenti, hogy a felügyeleti hatóság nem köteles figyelembe venni az ellenőrző szervezet által alkalmazott szankciókat⁴⁰.
106. Ezzel szemben, ha a magatartási kódexek vagy a tanúsítási kódexek be nem tartása közvetlenül kapcsolódik a jogsértéshez, a felügyeleti hatóság ezt súlyosbító körülménynek tekintheti.

5.9. – Egyéb súlyosbító és enyhítő körülmények

107. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja lehetőséget biztosít a felügyeleti hatóságnak arra, hogy az ügy körülményeire alkalmazandó egyéb súlyosbító vagy enyhítő tényezőket is figyelembe vegyen. Az egyedi esetben számos olyan elem is felmerülhet, amelyeket nem lehet kodifikálni vagy felsorolni, és amelyeket figyelembe kell venni annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazott szankció minden egyes esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen.
108. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja példákat említ „az eset körülményeire alkalmazandó bármely más súlyosbító vagy enyhítő tényezőre”, azaz a jogsértésből közvetlenül vagy közvetve szerzett pénzügyi előnyökre vagy elkerült veszteségekre. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a rendelkezés alapvető fontosságú a bírság összegének a konkrét esethez való igazítása szempontjából. Ebben az értelemben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezt a méltányosság és az igazságszolgáltatás elvének egyik példájaként kell értelmezni, amit az egyedi esetre alkalmaznak.
109. E rendelkezés hatályának – amely szükségszerűen határozatlan időre szól – ki kell terjednie az adatkezelő vagy -feldolgozó működésének társadalmi-gazdasági összefüggéseire, a jogi háttérre és a piaci összefüggésekre vonatkozó valamennyi indokolt megfontolásra⁴¹.
110. Különösen, a jogsértésből származó gazdasági haszon súlyosbító körülmény lehet, ha az ügy információt szolgáltat az általános adatvédelmi rendelet megsértése révén elért nyereségről.

---

⁴⁰ Ugyanott.

⁴¹ Az Európai Adatvédelmi Testület a 3/2022. sz., az ír felügyeleti hatóság által a Meta Platforms Ireland Limitedre és annak Facebook-szolgáltatására vonatkozóan benyújtott vitáról (az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke) szóló 3/2022. sz. kötelező erejű határozatában (a továbbiakban: az Európai Adatvédelmi Testület 3/2022. sz. kötelező erejű határozata) határozott erről a kérdéstről, 368. pont.

111. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja alapján figyelembe lehetne venni az olyan kivételes körülményeket is, amelyek jelentős változásokat idézhetnek elő a társadalmi-gazdasági környezetben (pl. olyan súlyos pandémiás vészhelyzet kialakulása, amely gyökeresen megváltoztathatja a személyes adatok kezelésének módját).

Megjegyzés: Az e fejezetben szereplő példák szemléltetik, hogy a súlyosbító és enyhítő körülmények milyen hatást gyakorolhatnak a bírság összegére. Az ezekben a képzeletbeli ügyekben említett emelések vagy csökkentések nem tekinthetők precedensnek vagy a valós élettel kapcsolatos esetekben alkalmazandó százalékos arányokra utaló jeleknek.

7a. példa – A súlyosbító és enyhítő körülmények mérlegelése

Egy sportklub arcfelismerő technológiával ellátott kamerákat használt az egyik helyszínük bejáratánál, hogy belépéskor azonosítani tudják ügyfeleiket. Mivel a sportklub ezt az általános adatvédelmi rendelet 9. cikkének megsértésével tette (a biometrikus adatok kezelése érvényes kivétel nélkül), a jogsértés kivizsgálására hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság bírság kiszabásáról határozott. Figyelembe véve az ügy valamennyi releváns körülményét, a felügyeleti hatóság ezt a jogsértést nagy súlyosságúnak ítélte, és mivel a sportklub éves forgalma 150 millió euró volt, a hatóság (a kategória legfelső szintjén) 2 000 000 euró kiindulási összeget tartott megfelelőnek.

Ugyanakkor ugyanezt a sportklubot két évvel korábban megbírságotkolták azért, mert ujjenyomat-technológiát alkalmaztak egy másik helyen a beléptetésnél. A felügyeleti hatóság úgy határozott, hogy ezt ismételt jogsértésként veszi figyelembe (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének e) pontja). Ennek során súlyt tulajdonított annak a ténynek, hogy ez közel azonos tárgyra vonatkozott, és hogy a jogsértést csak két évvel korábban követték el. E súlyosbító tényező miatt a felügyeleti hatóság úgy határozott, hogy ebben a konkrét esetben 2 600 000 euróra⁴² emeli a bírságot, amely nem haladja meg az alkalmazandó 20 millió eurós jogszabályi felső határt.

Megjegyzés: Az e fejezetben szereplő példák szemléltetik, hogy a súlyosbító és enyhítő körülmények milyen hatást gyakorolhatnak a bírság összegére. Az ezekben a képzeletbeli ügyekben említett emelések vagy csökkentések nem tekinthetők precedensnek vagy a valós élettel kapcsolatos esetekben alkalmazandó százalékos arányokra utaló jeleknek.

7b. példa – A súlyosbító és enyhítő körülmények mérlegelése

A rövid távú autókölcsönzéssel foglalkozó platform üzemeltetője adatvédelmi incidenst szenvedett el, aminek következtében az ügyfeleinek személyes adatai rövid ideig kiszolgáltatottá váltak. Figyelembe véve az ügy valamennyi releváns körülményét, a felügyeleti hatóság úgy ítélte meg, hogy a szolgáltatónak a platformjának biztosításával kapcsolatos hiányosságai az általános adatvédelmi rendelet 32. cikkének megsértése miatt alacsony súlyosságú jogsértésnek minősülnek, és mivel a gazdasági szereplő éves forgalma 255 millió euró volt, 260 000 euró kiindulási összeget ítelt megfelelőnek.

⁴² Ez azt mutatja, hogy a kiindulási összegek kategóriái nem korlátozzák a felügyeleti hatóságok azon lehetőségét, hogy figyelembe vegyék a súlyosbító és enyhítő körülményeket a kategóriák feletti vagy alatti összegben. Ahogyan a 4.3. fejezet emlékeztet, ezek az adatok a további számítások kiindulópontjai, nem pedig az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó rögzített összegek (árcímkék). A felügyeleti hatóság megtartja mérlegelési jogkörét a bírság teljes összegének a 0 eurótól a jogi felső határig terjedő skálája tekintetében, biztosítva, hogy a bírság az ügy körülményeihez igazodjon.

A veszélyeztetett személyes adatok között szerepelt a vezetői engedélyek és személyazonosító igazolványok másolata. Ezért az adatvédelmi incidens által érintett valamennyi ügyfél kénytelen volt újból kérelmezni ezeket a dokumentumokat a személyazonosság-lopás lehetőségének korlátozása érdekében. Miközben tájékoztatta az érintetteket erről az eseményről, az üzemeltető minden érintettnek segítséget nyújtott ahhoz, hogy a megfelelő közintézményeknél újból kérelmezze ezeket a dokumentumokat, és létrehozott egy rendszert a kérelemért fizetett díjak visszatérítésére. A felügyeleti hatóság ezt „az érintettek által elszenvedett kár enyhítésére irányuló intézkedésnek” tekintette (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének c) pontja), ami enyhítő hatással volt a bírságra. Az üzemeltető proaktív hozzáállására és az általa hozott intézkedések hatékonyságára tekintettel a felügyeleti hatóság úgy határozott, hogy a bírságot 225 000 euróra⁴³ csökkenti, amely nem haladja meg a jogszabályban előírt 10 millió eurót.

Az e fejezetben szereplő példák szemléltetik, hogy a súlyosbító és enyhítő körülmények milyen hatást gyakorolhatnak a bírság összegére. Az ezekben a képzeletbeli ügyekben említett emelések vagy csökkentések nem tekinthetők precedensnek vagy a valós élettel kapcsolatos esetekben alkalmazandó százalékos arányokra utaló jeleknek.

7c. példa – A súlyosbító és enyhítő körülmények mérlegelése

Megállapítást nyert, hogy egy kis hitelminősítő intézet több, az érintettek jogait védő rendelkezést is megszegett, különösen azzal, hogy díjat számított fel ügyfeleinek a hozzáférési joguk gyakorlására. Az intézet ezt minden hozzáférés iránti kérelem esetében megtette, nem csak az általános adatvédelmi rendelet 12. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett kérelmek esetében. Figyelembe véve az ügy valamennyi releváns körülményét, a felügyeleti hatóság a jogsértéseket nagy súlyosságúnak ítélte, és mivel az intézet éves forgalma 35 millió euró volt, a hatóság 100 000 euró kiindulási összeget tartott megfelelőnek.

A felügyeleti hatóság azonban súlyosbító körülménynek tekintette azt a tényt, hogy az ügynökség hasznot húzhatott a jogsértésből (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja). A felügyeleti hatóság a jogsértésből származó nyereség ellensúlyozása érdekében – a jelen ügyben hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság fenntartása mellett – úgy határozott, hogy a bírságot 130 000 euróra emeli, amely nem haladja meg az alkalmazandó 20 millió eurós jogszabályi felső határt.

Az e fejezetben szereplő példák szemléltetik, hogy a súlyosbító és enyhítő körülmények milyen hatást gyakorolhatnak a bírság összegére. Az ezekben a képzeletbeli ügyekben említett emelések vagy csökkentések nem tekinthetők precedensnek vagy a valós élettel kapcsolatos esetekben alkalmazandó százalékos arányokra utaló jeleknek.

7d. példa – A súlyosbító és enyhítő körülmények mérlegelése

Megállapítást nyert, hogy egy vállalat megsértette az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseit, nevezetesen azzal, hogy olyan személyek személyes adatait tartalmazó adatbázisát kereskedelmi kutatás céljából partnereknek értékesítette, akik nem járultak hozzá a kereskedelmi célú kutatáshoz.

⁴³ Lásd az előző lábjegyzetet.

Figyelembe véve az ügy valamennyi releváns körülményét, a felügyeleti hatóság a jogsértéseket közepes súlyosságúnak ítélte, és mivel az intézet éves forgalma 45 millió euró volt, a hatóság 150 000 euró kiindulási összeget tartott megfelelőnek.

A hatóság továbbá úgy ítélte meg, hogy olyan jogsértésről van szó, amely az adatkezelő javát szolgálta, mivel az a tény, hogy nem szerezte be a személyek hozzájárulását az adataik célzott hirdetés céljából történő továbbításához, növelte azon adatok tömegét, amelyeket később továbbértékesíthetett. A felügyeleti hatóság ezért súlyosbító körülménynek tekintette azt a tényt, hogy az ügynökség hasznot húzhatott a jogsértésből (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) bekezdésének k) pontja).

A felügyeleti hatóság a jogsértésből származó nyereség ellensúlyozása érdekében – a jelen ügyben hatékony, visszatartó erejű és arányos bírság fenntartása mellett – úgy határozott, hogy a bírságot 200 000 euróra emeli, amely nem haladja meg az alkalmazandó 20 millió eurós jogszabályi felső határt.

6. FEJEZET – MAXIMÁLIS JOGI ÉS VÁLLALATI FELELŐSSÉG

6.1. – A jogi felső határ meghatározása

112. Amint azt a WP253. sz. iránymutatás már felvázolta, az általános adatvédelmi rendelet nem jelöl meg rögzített összegeket konkrét jogsértésekre. Ehelyett az általános adatvédelmi rendelet általános maximális összegeket⁴⁴ határoz meg, és ezáltal követi az uniós jog általános hagyományát a szankciókra vonatkozóan, amelyeket más jogi aktusok határoztak meg⁴⁵.
113. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésében szereplő összegek képezik a jogi maximumot, és megtiltják a felügyeleti hatóságoknak, hogy olyan bírságokat szabjanak ki, amelyek meghaladják az alkalmazandó maximális összegeket. A helyes jogi maximum meghatározása érdekében adott esetben figyelembe kell venni az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (3) bekezdését⁴⁶ (lásd a 3.1.2. fejezetet). Ezért minden felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a bírságok ezen iránymutatás alapján történő kiszámításakor ne lépje túl ezeket a maximális összegeket. Az egyedi esettől függően különböző maximális összegek válhatnak relevánssá.

6.1.1. – Statikus maximális összegek

114. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése főszabályként statikus összegeket ír elő, és különbséget tesz az általános adatvédelmi rendelet szerinti kötelezettségek különböző kategóriáinak megsértése között. A fentiekben kifejtettek szerint az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése legfeljebb 10 millió euró pénzbírság kiszabását teszi lehetővé az abban foglalt kötelezettségek megsértése esetén, míg az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) és (6) bekezdése legfeljebb 20 millió euró pénzbírság kiszabását teszi lehetővé az azokban meghatározott kötelezettségek megsértése esetén.

6.1.2. – Dinamikus maximális összegek

115. Vállalkozás esetében⁴⁷ a bírság terjedelme egy forgalmon⁴⁸ alapuló magasabb maximális összeg felé tolódhat el. Ez a forgalmon alapuló maximális összeg dinamikus, és a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő elvének megvalósítása érdekében az adott vállalkozásra egyedileg alkalmazandó.
116. Konkrétabban, az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése a vállalkozás előző pénzügyi évi teljes éves árbevétele legfeljebb 2%-ának, (5) és (6) bekezdése pedig legfeljebb 4%-ának megfelelő összeget tesz lehetővé. Az általános adatvédelmi rendelet megfogalmazása megköveteli a statikus maximális összeg vagy a forgalmon alapuló dinamikus maximális összeg figyelembevételét, attól függően, hogy „melyik

---

⁴⁴ Az általános adatvédelmi rendelet (150) preambulumbekzdésének második mondata: „E rendeletben meg kell határozni a jogsértéseket, valamint a kapcsolódó közigazgatási bírságok összegének felső határát és azok megállapításának szempontjait; a közigazgatási bírságot az egyes esetekben az illetékes felügyeleti hatóság állapítja meg a konkrét helyzet valamennyi releváns körülményét figyelembe véve, és kellő figyelmet fordítva különösen a jogsértés természetére, súlyosságára és időtartamára, továbbá a jogsértés következményeire, valamint az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítésének biztosítása és a jogsértés következményeinek megelőzése vagy enyhítése érdekében tett intézkedésekre”.

⁴⁵ Különösen a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése.

⁴⁶ Lásd még az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozatának 326. pontját.

⁴⁷ A „vállalkozás” kifejezést illetően lásd az ezen iránymutatás 6.2.1. fejezetét.

⁴⁸ A „forgalom” kifejezést illetően lásd az ezen iránymutatás 6.2.2. fejezetét.

nagyobb”. Következésképpen ezek a forgalmon alapuló maximális összegek csak akkor alkalmazandók, ha az adott esetben meghaladják a statikus felső határt. Ez a helyzet akkor, ha a vállalkozás előző pénzügyi évben elért teljes éves forgalma meghaladja az 500 millió eurót⁴⁹.

8a. példa – Dinamikus maximum

Egy hitelminősítő intézet (CRA) minden uniós polgár hitelképességi adatait gyűjti és értékesíti reklám- és kiskereskedelmi társaságok számára jogalap nélkül. A hitelminősítő intézet előző évi éves világméretű forgalma 3 milliárd eurót tesz ki. A jelen ügyben a hitelminősítő intézet megsértette többek között a 6. cikket, amely az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdése alapján bírsággal büntethető. A statikus maximális összeg 20 millió euró lenne. A dinamikus maximális összeg 120 millió euró lenne (a 3 milliárd euró 4%-a). A bírság összege elérheti a 120 millió eurót, mivel ez a dinamikus maximum meghaladja a 20 millió eurós statikus maximumot. Következésképpen a bírság meghaladhatja a 20 millió eurós statikus maximumot, de nem haladhatja meg az alkalmazandó 120 millió eurós jogszabályi maximumot.

8b. példa – Statikus maximum

Egy napszemüveg-kiskereskedő online boltot működtet, amely lehetővé teszi a vásárlók számára, hogy megrendeléseket adjanak le. A kiskereskedő megrendelési űrlapon keresztül személyes adatokat is kezel, ideértve a bankszámla adatokat is. A kiskereskedő nem biztosít megfelelő https-átviteli titkosítást, ezért a harmadik felek az ügylet során potenciálisan kifürkészhetik a személyes adatokat. A kiskereskedő megsérti az általános adatvédelmi rendelet 32. cikkének (1) bekezdését, és az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése alapján pénzbírsággal sújtható. A kiskereskedő előző évi éves világméretű forgalma 450 millió eurót tesz ki. Ebben az esetben a 10 millió eurós statikus maximum magasabb, mint a 9 millió eurós dinamikus maximum (= a 450 millió euró 2%-a), így a 10 millió eurós felső határ elsőbbséget élvez. Ezért a bírság nem haladhatja meg a jogszabályban előírt 10 millió eurót.

8c. példa – Vállalkozásnak nem minősülő adatkezelők és adatfeldolgozók

Egy önkormányzat online rendszerrel rendelkezik, amely lehetővé teszi polgárai számára, hogy időpontot foglaljanak, például útlevél vagy házassági engedély kérelmezésére. Ennek az online rendszernek az egyedüli adatkezelője az önkormányzat. Sajnálatos módon megállapítást nyert, hogy a rendszer az összegyűjtött adatokat állandó jelleggel továbbítja egy nem megfelelő harmadik országba adatfeldolgozó külső szerverekre is, ahol azokat tárolják. A harmadik országba történő adattovábbítás tekintetében nem vezettek be megfelelő biztosítékokat. A továbbítás kivételével az adatok gyűjtése és kezelése érvényes hozzájárulás alapján történik. Az önkormányzat megsértette az általános adatvédelmi rendelet 44. cikkét azáltal, hogy a személyes adatok különleges kategóriáit megfelelő biztosítékok nélkül továbbította egy nem megfelelő harmadik országba. Ezért a 83. cikk (5) bekezdése alapján bírság szabható ki rá. Mivel az önkormányzat nem felel meg a vállalkozás fogalmának, a jogszabályban rögzített statikus felső határt kell alkalmazni, így a bírság nem haladhatja meg a 20 millió eurót. Ez azonban csak akkor van így, ha a település helye szerinti tagállam nem állapított meg konkrét szabályokat arra vonatkozóan, hogy kiszabhatók-e közigazgatási bírságok az adott tagállamban székhellyel rendelkező hatóságokra és szervekre, és ha igen, milyen mértékben (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (7) bekezdése).

6.2. – A vállalkozás forgalmának és vállalati felelősségének meghatározása

⁴⁹ Az 500 millió euró 2%-a 10 milliót tesz ki (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdésében előírányzott statikus maximális összeg), míg az 500 millió euró 4%-a 20 milliót tesz ki (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdésében előírányzott statikus maximális összeg).

117. A dinamikus jogi maximumra vonatkozó helyes forgalom meghatározásához fontos megérteni a vállalkozás és a forgalom általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdésében használt fogalmát. E tekintetben a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni az általános adatvédelmi rendelet preambulumbekendéseit, amelyeket az európai jogalkotó az általános adatvédelmi rendelet értelmezésére vonatkozó iránymutatásként adott meg.

6.2.1. – A vállalkozás és a vállalati felelősség meghatározása

118. A „vállalkozás” kifejezést illetően az európai jogalkotó kifejezett további pontosítást tesz. Az általános adatvédelmi rendelet (150) preambulumbekendése a következőket mondja ki: „Ha egy vállalkozást közigazgatási bírsággal sújtanak, a vállalkozást az EUMSZ 101. és 102. cikkével összhangban kell e célból vállalkozásnak tekinteni”.
119. Ezért az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése a (150) preambulumbekendés fényében a vállalkozás EUMSZ 101. és 102. cikke szerinti fogalmára támaszkodik⁵⁰, az általános adatvédelmi rendelet 4. cikke (18) bekezdésének (amely meghatározza a vállalkozás fogalmát) és az általános adatvédelmi rendelet 4. cikke (19) bekezdésének sérelme nélkül (amely vállalkozáscsoportot határoz meg). Az előbbi fogalmat elsősorban az általános adatvédelmi rendelet V. fejezete, a „közös gazdasági tevékenységet folytató vállalkozások csoportja” kifejezés használja. Ezenkívül a fogalmat általános értelemben alkalmazzák, nem pedig valamely rendelkezés vagy kötelezettség címzettjeként.
120. Ennek megfelelően azokban az esetekben, amikor az adatkezelő vagy -feldolgozó az EUMSZ 101. és 102. cikke értelmében vett vállalkozás (vagy annak része), az ilyen vállalkozás egészének összesített forgalma felhasználható a bírság dinamikus felső határának meghatározására (lásd a 6.2.2. fejezetet), valamint annak biztosítására, hogy az így kapott bírság összhangban legyen a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő elvével (az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése)⁵¹.
121. Az EUB kiterjedt ítélkezési gyakorlatot alakított ki a vállalkozás fogalmával kapcsolatban. A „vállalkozás” fogalma magában foglal minden, „gazdasági tevékenységet végző jogalanyt, jogállásától és finanszírozásának módjától függetlenül”⁵². A versenyjog alkalmazásában a „vállalkozások” ezért gazdasági és nem jogi egységként vannak azonosítva. Az ugyanazon csoporthoz tartozó különböző társaságok gazdasági egységet, tehát az EUMSZ 101. és 102. cikke értelmében vett vállalkozást alkothatnak⁵³.
122. Az EUB állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban az EUMSZ 101. és 102. cikkében szereplő „vállalkozás” kifejezés egyetlen gazdasági egységre utalhat, még akkor is, ha ez a gazdasági egység több természetes vagy jogi személyből áll. Az, hogy több jogalany alkot-e egyetlen gazdasági egységet, nagymértékben függ attól, hogy az adott jogalany szabadon dönthet-e, vagy hogy egy vezető jogalany, nevezetesen az anyavállalat,

⁵⁰ Amint azt a WP253 már tisztázta, majd az Európai Adatvédelmi Testület a 2018. május 25-i 1/2018. sz. jóváhagyásban megerősítette. Lásd még az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozatának 292. pontját és a Bonni Regionális Bíróság 29 OWi 1/20. sz., 2020. november 11-i ítéletének 92. pontját.

⁵¹ Lásd az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozatának 412. és 423. pontját, valamint a C-286/13. P. sz., Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítélet 149. pontját és a C-189/02. P. sz. Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 258. pontját.

⁵² Klaus Höfner és Fritz Elser kontra Macrotron GmbH ügyben hozott ítélet, C-41/90 21. pont. Lásd még például: a Poucet és Pistre kontra Assurances Générales de France, C-159. és 160/91. egyesített ügyekben hozott ítélet, 17. pont; SAT Fluggesellschaft mbH kontra Eurocontrol ügyben hozott ítélet, C-364/92, 18. pont; Pavlov és társai, C-180/98–C-184/98. egyesített ügyekben hozott ítélet, 74. pont; valamint Compass-Datenbank GmbH kontra Republik Österreich ügyben hozott ítélet, C-138/11, 35. pont.

⁵³ Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-516/15. P, 48. pont.

meghatározó befolyást gyakorol-e a többire⁵⁴. Az ennek meghatározására szolgáló szempontok az anyavállalat és leányvállalata közötti gazdasági, jogi és szervezeti kapcsolatokon alapulnak, például a részvétel mértékén, a személyi vagy szervezeti kapcsolatokon, az utasításokon és a társasági szerződések fennállásán⁵⁵.

123. Az egységes gazdasági egység elméletével összhangban az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése a közvetlen vállalati felelősség elvét követi, ami azt jelenti, hogy a vállalkozások nevében eljárni jogosult természetes személyek által elkövetett vagy elmulasztott valamennyi cselekmény a vállalkozásoknak tudható be, és azokat a vállalkozás által közvetlenül elkövetett cselekménynek és jogsértésnek kell tekinteni⁵⁶. Az a tény, hogy egyes alkalmazottak nem feleltek meg a magatartási kódexnek, nem elegendő e betudás megzavarásához⁵⁷. Ehelyett ez csak abban az esetben nem alkalmazandó, ha a természetes személy kizárólag saját magáncéljából vagy harmadik fél érdekében jár el, és ezáltal önálló adatkezelővé vált (azaz a természetes személy a megengedett hatáskörét túllépve járt el)⁵⁸. Ez az európai uniós jogelv és a vállalati felelősség alkalmazási köre elsőbbséget élvez, és nem átható alá azzal, hogy a nemzeti joggal ellentétesen bizonyos tisztségviselők (például a vezető tisztségviselők) cselekményeire korlátozzák azt. Nem releváns, hogy melyik természetes személy melyik szervezet nevében járt el. A felügyeleti hatóság és a nemzeti bíróságok tehát nem kötelezhetők arra, hogy a vizsgálat vagy a bírságkiszabási határozat keretében egy természetes személyt meghatározzanak vagy azonosítsanak⁵⁹.
124. Abban a konkrét esetben, amikor az anyavállalat 100%-os vagy közel 100%-os részesedéssel rendelkezik egy olyan leányvállalatban, amely megsértette az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkét, és így meghatározó befolyást gyakorolhat leányvállalata magatartására, az a vélelem következik, hogy az anyavállalat ténylegesen gyakorolja ezt a meghatározó befolyást leányvállalata magatartására (az úgynevezett *Akzo-vélelem*)⁶⁰. Ez akkor is érvényes, ha az anyavállalat nem közvetlenül, hanem egy vagy több leányvállalaton keresztül közvetve birtokolja a teljes tőkében való részesedéseket⁶¹. Előfordulhat például a leányvállalatok láncolata is, ahol az egyik gazdálkodó egység egy másik gazdálkodó egység részvényeinek 100%-át vagy közel 100%-át birtokló köztes szervezet részvényeinek 100%-át vagy közel 100%-át birtokolja, és így tovább. Az

---

⁵⁴ Egyértelművé téve, hogy a „döntéshozatali képesség”, amelyet annak megállapítása céljából kell értékelni, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorol-e a csoport más tagjaira, a leányvállalat „piaci” magatartásával kapcsolatos döntéshozatali képességre vonatkozik. Ez eltér attól a befolyástól, amelyet az anyavállalat gyakorolhat vagy nem gyakorolhat az érintett adatkezelésre, és különösen attól, hogy képes-e döntéseket hozni az adatkezelés „céljaival és módjaival” kapcsolatban. Az ilyen kérdéseket az adatkezelő személyazonosságának vizsgálata keretében kell értékelni, és azok nem relevánsak a meghatározó befolyás egyetlen gazdasági egység megállapítása céljából történő értékelése szempontjából.

⁵⁵ Lásd: *General Química és társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, C-90/09. P. Ennek megállapításához a fő kritérium a „meghatározó befolyás”, amelyet tényszerű bizonyítékok (gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatok) alapján kell kialakítani. Ezenkívül fennáll a befolyás megdönthető vélelme egy 100%-os tulajdonban lévő leányvállalat esetében. Lásd: *Akzo Nobel és társai kontra Bizottság*, C-97/08 P, valamint *Fresh Del Monte*, C-293/13. és 294/13. egyesített ügyek.

⁵⁶ Lásd: *SA Musique Diffusion française és társai kontra Bizottság*, C-100–103/80 egyesített ügyekben hozott ítélet, 97. pont; *Volkswagen kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, C-338/00 P, 93–98. pont.

⁵⁷ *Schindler Holding és társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, C-501/11. P, 114. pont. Ezért a vállalatok számára fontos, hogy megfélemlésirányítási rendszerük ne pusztán „papírpajzs”, hanem a gyakorlatban is hatékony legyen.

⁵⁸ Lásd különösen az Európai Adatvédelmi Testület 07/2020 sz., az adatkezelő és az adatfeldolgozó általános adatvédelmi rendeletben szereplő fogalmáról szóló iránymutatása (a továbbiakban: az Európai Adatvédelmi Testület 07/2020. sz. iránymutatása) 19. pontját.

⁵⁹ Lásd: C-338/00 P. sz., *Volkswagen kontra Bizottság* ügy, 97. és 98. pont. Bármilyen ellentétes nemzeti jogszabály nem felel meg az általános adatvédelmi rendeletnek és a tényleges érvényesülés elvének, és nem alkalmazható.

⁶⁰ *Akzo Nobel és társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, C-97/08. P, 59. és 60. pont.

⁶¹ *Agroexpansión kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, T-38/05; és *Eni kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet, C-508/11. P, 48. pont.

anyavállalat birtokolhatja továbbá két olyan jogalany részvényeinek 100%-át vagy közel 100%-át, amelyek mindegyike körülbelül 50%-os részesedéssel rendelkezik, és ezáltal meghatározó befolyást biztosít az anyavállalat számára valamennyi jogalany felett. E körülmények között elegendő, ha a felügyeleti hatóság bizonyítja, hogy a leányvállalat közvetlenül vagy közvetve teljes egészében vagy majdnem teljes egészében az anyavállalat tulajdonában van ahhoz, hogy a gyakorlati tapasztalat alapján vélelmezze, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorol.

125. Az Akzo-vélelem azonban nem abszolút jellegű, hanem más bizonyítékokkal megdönthető⁶². A vélelem megdöntése érdekében a társaság(ok)nak a leányvállalat és anyavállalata közötti szervezeti, gazdasági és jogi kapcsolatokra vonatkozó olyan bizonyítékokat kell szolgáltatniuk, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy azok nem alkotnak egyetlen gazdasági egységet annak ellenére, hogy 100%-os vagy közel 100%-os részesedéssel rendelkeznek. Annak megállapítása érdekében, hogy maga a leányvállalat önállóan jár-e el, figyelembe kell venni a leányvállalat és az anyavállalat közötti kapcsolatokra vonatkozó valamennyi releváns tényezőt, amelyek esetenként változhatnak, és ezért nem határozhatók meg egyetlen kimerítő felsorolásban.
126. Ezzel szemben, ha az anyavállalat nem rendelkezik a teljes vagy majdnem teljes tőkével, a felügyeleti hatóságnak további tényeket kell bizonyítania az egyetlen gazdasági egység fennállásának igazolása érdekében. Ilyen esetben a felügyeleti hatóságnak nemcsak azt kell bizonyítania, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorolhat a leányvállalatra, hanem azt is, hogy ténylegesen gyakorolt ilyen meghatározó befolyást annak érdekében, hogy bármikor beavatkozhatson a leányvállalat választási szabadságába, és meghatározhassa magatartását. Az utasítás jellege vagy típusa nem releváns az anyavállalat befolyásának meghatározásakor.
127. A bírságot a (közös) adatkezelő(k)re/-feldolgozó(k)ra szabják ki⁶³, és az illetékes felügyeleti hatóságnak lehetősége van arra, hogy az anyavállalatot egyetemlegesen felelőssé⁶⁴ tegye a bírság megfizetéséért.

6.2.2. – A forgalom meghatározása

128. A forgalom a vállalkozás éves beszámolójából származik, amelyet a vállalkozás üzleti évére való hivatkozással állítanak össze, és amely áttekintést nyújt egy vállalat vagy vállalatcsoport előző pénzügyi évéről (összevont beszámoló). A forgalom az összes értékesített áru és szolgáltatás összege. A nettó árbevétel a termékek értékesítéséből és szolgáltatások nyújtásából származó összeg, az árengedmények, a hozzáadottérték-adó (héta) és az árbevételhez közvetlenül kapcsolódó egyéb adók levonása után⁶⁵.

---

⁶² Lásd többek között: The Goldman Sachs Group kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-595/18 P, ECLI: EU: C: 2021:73, 32. pont, idézve a C 611/18. P. sz. Pirelli & C. kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 68. pontját (nincs közzétéve) és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

⁶³ A bírságot kiszabó határozat címzettjei az adatkezelő(k)/adatfeldolgozó(k) mint a jogsértés elkövetője (elkövetői), továbbá címezhető és átadható az egyetlen gazdasági egység más, a bírságért egyetemlegesen felelős jogalanyainak.

⁶⁴ Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozata, 290. pont.

⁶⁵ Lásd például a korlátozott felelősségű társaságokra alkalmazandó, meghatározott jogi formájú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2013/34/EU irányelv) 2. cikkének (5) bekezdését vagy a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az összefonódás-ellenőrzési rendelet) 5. cikkének (1) bekezdését.

129. A forgalom az eredménykimutatás bemutatásából származik⁶⁶. A nettó árbevétel magában foglalja a termékek értékesítéséből, bérbeadásából és lízingjéből származó bevételeket, valamint a szolgáltatások értékesítéséből származó bevételeket, levonva az értékesítési levonásokat (pl. árengedmények, kedvezmények) és a héát.
130. Ha a vállalkozásra alkalmazandó a konszolidált éves pénzügyi kimutatások elkészítésére vonatkozó kötelezettség⁶⁷, a csoportot vezető anyavállalat konszolidált pénzügyi kimutatásai relevánsak a vállalkozás összesített árbevételének tükrözése szempontjából⁶⁸. Amennyiben ilyen kimutatások nem léteznek, be kell szerezni és fel kell használni minden olyan egyéb dokumentumot, amely alkalmas a vállalkozás adott üzleti évben elért világméretű éves forgalmának megállapítására.
131. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4)–(6) bekezdése kimondja, hogy az előző pénzügyi év teljes éves árbevételét kell figyelembe venni. Ami azt a kérdést illeti, hogy mely eseményre vonatkozik az „előző” kifejezés, az EUB versenyjogi ítélkezési gyakorlatát az általános adatvédelmi rendelet szerinti bírságokra is alkalmazni kell, így a releváns esemény a felügyeleti hatóság által hozott bírságotlasi határozat, és nem a jogsértés időpontja vagy a bírósági határozat⁶⁹. Határokon átnyúló adatkezelés esetén a bírság kiszabásáról szóló határozat nem a határozattervezet, hanem a fő felügyeleti hatóság végleges határozata⁷⁰. Amennyiben a határozattervezet a naptári év vége felé bekerül a 60. cikk szerinti együttdöntési eljárásba, és így nem valószínű, hogy a végleges határozatot ugyanabban a naptári évben elfogadják, a fő felügyeleti hatóság a javasolt pénzbírságot a határozattervezetnek az érintett felügyeleti hatóságokhoz véleményezés céljából történő továbbításának időpontjában rendelkezésre álló legfrissebb pénzügyi információk alapján számítja ki. Ezeket az információkat ezt követően szükség szerint frissítik, mielőtt a fő felügyeleti hatóság véglegesíti és elfogadja a végleges nemzeti határozatot.

7. FEJEZET – HATÉKONYSÁG, ARÁNYOSSÁG ÉS VISSZATARTÓ ERŐ

132. A 83. cikk (4)–(6) bekezdésében említett, az általános adatvédelmi rendelet megsértése miatt kiszabott közigazgatási bírságnak minden egyes esetben hatékonnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie. Másként fogalmazva, a kiszabott bírság összege a sajátos körülményei között elkövetett jogsértéshez igazodik. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a felügyeleti hatóságok feladata annak ellenőrzése, hogy a pénzbírság összege megfelel-e ezeknek a követelményeknek, vagy szükség van-e az összeg további kiigazítására.
133. Ahogyan a 4. fejezet kifejti, az ebben a fejezetben elvégzett értékelés a kiszabott bírság egészére és az ügy valamennyi körülményére kiterjed, beleértve például a többszörös jogsértések felhalmozódását, a súlyosbító és enyhítő körülmények miatti emeléseket és csökkentéseket, valamint a pénzügyi/társadalmi-gazdasági körülményeket. Ugyanakkor a felügyeleti hatóság feladata annak biztosítása, hogy ugyanazon körülményeket ne vegyék kétszer figyelembe.

---

⁶⁶ Lásd például a 2013/34/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének V. vagy VI. mellékletét a „nettó árbevétel” cím alatt vagy hasonló alkalmazandó jogszabályokat.

⁶⁷ Lásd például a 2013/34/EU irányelv 21. és azt követő cikkeit vagy hasonló alkalmazandó jogszabályokat.

⁶⁸ A Bíróság ítélete, Groupe Gascogne SA kontra Európai Bizottság, C-58/12 P, ECLI:EU:C:2013:770, 54–55. pont.

⁶⁹ Bonni regionális bíróság, 2020. november 11., 29 OWi 1/20, 95. pont, hivatkozással a C-637/13 P. sz. Badeszimmerkartell Laufen Austria ügyre, 49. pont és a C-408/12. P. sz. YKK és társai ügyre, 90. pont.

⁷⁰ Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2021. sz. kötelező erejű határozata, 298. pont.

134. Abban az esetben, ha ezek a kiigazítások a bírság növelését teszik szükségessé, ez a növekedés – definíció szerint – nem haladhatja meg a 6. fejezetben meghatározott jogszabályi maximumot.

7.1. – Hatékonyság

135. Általánosságban elmondható, hogy a bírság akkor tekinthető hatékonynak, ha eléri azokat a célokat, amelyekkel szemben kiszabták. Ez lehet a szabályoknak való megfelelés helyreállítása, a jogellenes magatartás megbüntetésére, vagy mindkettő⁷¹. Ezenkívül az általános adatvédelmi rendelet (148) preambulumbekzdése hangsúlyozza, hogy a közigazgatási bírságokat „az e rendelet által előírt szabályok betartatásának erősítése érdekében” kell kiszabni. Az ezen iránymutatás alapján kiszabott bírság összegének ezért elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy megfeleljen e célkitűzéseknek.
136. Amint azt az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (2) bekezdése előírja, a felügyeleti hatóságnak minden egyes esetben értékelnie kell a bírság hatékonyságát. E célból kellő figyelmet kell fordítani az ügy körülményeire, és különösen a fenti értékelésre⁷², szem előtt tartva, hogy a bírságnak arányosnak és visszatartó erejűnek is kell lennie, amint az alább kifejtésre kerül.

7.2. – Arányosság

137. Az arányosság elve megköveteli, hogy az elfogadott intézkedések ne lépjék túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által jogszerűen követett célok eléréséhez; így, amennyiben több megfelelő intézkedés kínálkozik, a legkevésbé hátrányos intézkedéshez kell folyamodni, és az okozott hátrányoknak a tekintetbe vett célokkal arányosnak kell lenniük⁷³.
138. Ebből következik, hogy a bírságok nem lehetnek aránytalanok az elérni kívánt célokhoz képest (azaz a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére és a személyes adatok szabad áramlására vonatkozó szabályok tiszteletben tartása), és a kiszabott bírság összegének arányosnak kell lennie a jogsértés egészével, figyelembe véve különösen a jogsértés súlyát⁷⁴.
139. A felügyeleti hatóságnak ezért ellenőriznie kell, hogy a bírság összege **arányos**-e mind a jogsértés súlyosságával, mind pedig azon vállalkozás méretével, amelyhez a jogsértést elkövető szervezet tartozik⁷⁵, és a kiszabott bírság így nem haladhatja meg az általános adatvédelmi rendelet célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.
140. Az arányosság elvének sajátos következményeként a felügyeleti hatóság a nemzeti joggal összhangban mérlegelheti a bírság további csökkentését a fizetési képesség hiányának elve alapján. Az ilyen jellegű

⁷¹ WP 253. számú iránymutatás, 6. o.

⁷² Amint azt az általános adatvédelmi rendelet (148) preambulumbekzdése is felvázolja: „Kellő figyelmet kell azonban fordítani a jogsértés természetére, súlyosságára, időtartamára, szándékos jellegére és arra, hogy tettek-e intézkedéseket az elszennvedett kár mértékének csökkentésére, továbbá a felelősség mértékére, a korábban e téren elkövetett jogsértésekre, arra, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, valamint arra, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó betartja-e a vele szemben elrendelt intézkedéseket és hogy alkalmaz-e valamely magatartási kódexet, valamint minden egyéb súlyosbító vagy enyhítő körülményre”.

⁷³ Marine Harvest kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-704/14, 580. pont, amely a T-332/09. sz., Electrabel kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 279. pontjára hivatkozik.

⁷⁴ Ugyanott.

⁷⁵ Lásd ebben az értelemben a C-387/97. sz. Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 90. pontját és a C-278/01. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 41. pontját, amelyben a bírságot úgy kellett meghatározni, hogy „az egyrészt megfeleljen a körülményeknek, másrészt arányos legyen a megállapított kötelezettségszegéssel, valamint az érintett tagállam fizetőképességével”.

csökkentés csak kivételes körülmények esetén alkalmazható. Az Európai Bizottság bírságkiszabási iránymutatásával⁷⁶ összhangban objektív bizonyítékokra van szükség arra vonatkozóan, hogy a bírság kiszabása helyrehozhatatlanul veszélyeztetné az érintett vállalkozás gazdasági életképességét. Ezenkívül a kockázatokat egy sajátos társadalmi és gazdasági környezetben kell elemezni.

- a) **Gazdasági életképesség:** A vállalkozásnak részletes pénzügyi adatokat kell szolgáltatnia (az elmúlt öt évre vonatkozóan, valamint a folyó évre és a következő két évre vonatkozó előrejelzéseket) annak érdekében, hogy a felügyeleti hatóság megvizsgálhassa az olyan kulcsfontosságú tényezők várható jövőbeli alakulását, mint a fizetőképesség, a likviditás és a nyereségesség. Az Európai Bíróságok kimondták, hogy pusztán az a körülmény, hogy egy vállalkozás rossz pénzügyi helyzetben van, vagy lesz egy nagy bírság után, nem felel meg ennek a követelménynek, „mivel az ilyen kötelezettség elismerése indokolatlan versenyelőnyhöz juttatná a piaci feltételekhez legkevésbé alkalmazkodó vállalkozásokat”⁷⁷. A vállalkozás bírság megfizetésére vonatkozó képességének értékelése figyelembe veszi az esetleges átstrukturálási terveket és azok végrehajtását, a külső pénzügyi partnerekkel/intézményekkel, például bankokkal fennálló kapcsolatokat, valamint a részvényesekkel fennálló kapcsolatokat is⁷⁸.
- b) **Az értékvesztés igazolása:** Bírságcsökkentésre csak akkor kerülhet sor, ha a bírság kiszabása veszélyeztetné a vállalkozás gazdasági életképességét, és azt eredményezné, hogy eszközei értékének egészét vagy nagy részét elveszítené⁷⁹. Figyelembe kell venni a bírság és az eszközök jelentős értékcsökkenése közötti közvetlen okozati összefüggést. Nincs automatikus elfogadás arra vonatkozóan, hogy a csőd vagy a fizetésképtelenség szükségszerűen jelentős eszközértékvesztést eredményez. Ezenkívül nem lehet szó arról, hogy a bírság veszélyeztette valamely vállalkozás gazdasági életképességét, amikor e vállalkozás maga döntött úgy, hogy megszünteti tevékenységét, és eladja valamennyi eszközét. A vállalkozásnak bizonyítania kell, hogy valószínűleg ki fog lépni a piacról, és eszközeit lebontják vagy lényegesen diszkontált áron értékesítik, anélkül, hogy a vállalkozás (vagy eszközei) folytathatná működését. Ez azt jelenti, hogy a felügyeleti hatóságnak meg kell követelnie a vállalkozástól annak bizonyítását, hogy nincs egyértelmű jele annak, hogy a vállalkozást (vagy eszközeit) egy másik vállalkozás/tulajdonos megszerzi, és folytatja működését.
- c) **Sajátos társadalmi és gazdasági háttér:** A sajátos gazdasági környezet akkor vehető figyelembe, ha az érintett ágazat ciklikus válságon megy keresztül (pl. kapacitásfelesleg vagy árcsökkenés), vagy ha a vállalatok az uralkodó gazdasági feltételek miatt nehezen jutnak tőkéhez vagy hitelhez. A sajátos szociális környezet valószínűleg jelen lesz a magas és/vagy növekvő regionális vagy tágabb szintű munkanélküliség összefüggésében. Azt is meg lehet vizsgálni, hogy a bírság megfizetése milyen

---

⁷⁶ Ezzel az elvvel kapcsolatban lásd például az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatást (2006/C 210/02).

⁷⁷ Lásd a C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 327. pontját, amely a 96/82–102/82, 104/82, 105/82, 108/82 és 110/82, NV IAZ International Belgium és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 54. és 55. pontjára hivatkozik. Ezt a közelmúltban megismételték a C-308/04. P. sz. SGL Carbon kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 105. pontjában és a T-429/10. sz. T-426/10, T-427/10, T-428/10, T-429/10, T-438/12, T-439/12, T-440/12, T-441/12) Global Steel Wire kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 492–493. pontjában.

⁷⁸ Lásd: Global Steel Wire kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-429/10. (T-426/10., T-427/10., T-428/10., T-429/10., T-438/12., T-439/12., T-440/12., T-441/12. egyesített ügyek), 521–527. pont.

⁷⁹ Lásd: Tokai Carbon és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-236/01. P., T-239/01. P., T-244/01–T-246/01., T-251/01. és T-252/01., 372. pont; és Heubach kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-64/02, 163. pont. Lásd: Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, T-393/10. INTP, 293–294. pont.

következményekkel járhat a munkanélküliség növekedése vagy a fel- és lefelé irányuló gazdasági ágazatok romlása tekintetében⁸⁰.

141. Amennyiben a feltételek teljesülnek, a felügyeleti hatóságok figyelembe vehetik a vállalkozás fizetési képességének hiányát, és ennek megfelelően csökkenthetik a bírságot.

7.3. – Visszatartó erő

142. Végül a visszatartó erejű bírság olyan, amelynek valóban elrettentő hatása van⁸¹. E tekintetben különbséget lehet tenni az általános elrettentés (másokat a jövőben ugyanazon jogsértés elkövetésétől való eltántorítás) és a konkrét elrettentés között (a bírság címzettjének attól való eltántorítása, hogy ismét ugyanazon jogsértést elkövesse)⁸². A bírság kiszabásakor a felügyeleti hatóság figyelembe veszi mind az általános, mind a konkrét elrettentést.
143. A bírság akkor visszatartó erejű, ha megakadályozza az egyént abban, hogy megsértse az uniós jog által kitűzött célokat és szabályokat. E tekintetben nemcsak a bírság jellege és mértéke bír döntő jelentőséggel, hanem a bírság kiszabásának valószínűsége is. Bárkinek, aki jogsértést követ el, félnie kell attól, hogy a bírságot ténylegesen ki fogják szabni rá. Ebből a szempontból a visszatartó erő kritériuma átfedésben van a hatékonyság kritériumával⁸³.
144. A felügyeleti hatóságok fontolóra vehetik a bírság növelését, ha úgy ítélik meg, hogy az összeg nem kellően visszatartó erejű. Bizonyos körülmények között elrettentési szorzó alkalmazása lehet indokolt⁸⁴. Ezt a szorzót a felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörében lehet meghatározni annak érdekében, hogy tükrözze a fent vázolt elrettentési célokat.

8. FEJEZET – RUGALMASSÁG ÉS RENDSZERES ÉRTÉKELÉS

145. A fenti fejezetek a bírságok kiszámításának általános módszerét vázolják fel, és elősegítik a felügyeleti hatóságok bírságolási gyakorlatának további harmonizációját és átláthatóságát. Ezt az általános módszert azonban nem szabad automatikus vagy matematikai számításként értelmezni. A bírság egyedi megállapításának mindig az ügy valamennyi releváns körülményének emberi értékelésén kell alapulnia, és a bírságnak az adott eset tekintetében kell hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek lennie.
146. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy ez az iránymutatás nem jelezheti előre az ügy minden lehetséges sajátosságát, és e tekintetben nem nyújthat kimerítő iránymutatást a felügyeleti hatóságok számára. Következésképpen ezt az iránymutatást rendszeresen felül kell vizsgálni annak értékelése érdekében, hogy alkalmazása ténylegesen eléri-e az általános adatvédelmi rendelet által kitűzött célokat. Az Európai Adatvédelmi Testület a felügyeleti hatóságoknak a mindennapi gyakorlati alkalmazással kapcsolatos további tapasztalatai alapján felülvizsgálhatja ezt az iránymutatást, és a jövőre nézve bármikor megszüntetheti, módosíthatja, korlátozhatja, kiegészítheti vagy felválthatja azt.

---

⁸⁰ Lásd: SGL Carbon kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-308/04. P, 106. pont.

⁸¹ Lásd Geelhoed főtanácsnok véleményét a C-304/02. sz. Bizottság kontra Franciaország ügyben, 39. pont.

⁸² Lásd többek közt: Versalis Spa kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-511/11. P, 94. pont.

⁸³ Kokott főtanácsnok véleménye a C-387/02., C-391/02. és C-403/02. sz. Silvio Berlusconi és társai egyesített ügyekben, 89. pont.

⁸⁴ Lásd: Showa Denko kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, C-289/04. P, 28–39. pont.

MELLÉKLET – AZ ÁLTALÁNOS ADATVÉDELMI RENDELET SZERINTI
KÖZIGAZGATÁSI BÍRSÁGOK KISZÁMÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ 04/2022. SZ.
IRÁNYMUTATÁS ILLUSZTRÁCIÓS TÁBLÁZATA

Olvasási útmutató

- Ezt a táblázatot az iránymutatás egészével összefüggésben kell értelmezni, és nem célja, hogy az iránymutatás teljes összefoglalásaként vagy az egész iránymutatás figyelembevételének alternatívájaként szolgáljon.
- Ez a táblázat csak szemléltető jellegű, és nem teljes és nem is minősül az Európai Adatvédelmi Testületnek a közigazgatási bírságok kiszámításával kapcsolatos végleges álláspontjának.
- A táblázat két lépésből áll: az egyik a kiindulási összegnek a súlyosságon alapuló tartományát, a másik pedig a kiindulási összegnek a vállalat méretére alkalmazott kiigazítás utáni tartományát szemlélteti.
- A kiindulási összegként használt számok egyrészt a Bizottság kv-kra vonatkozó ajánlásának felelnek meg, másrészt pedig annak, hogy az említett ajánlásban említett árbevételek hogyan viszonyulnak az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkéből eredő árbevételhez⁸⁵. Ezzel szemben a jogsértés súlyosságát illetően a számok a jelenlegi bírságolási gyakorlatból és a bírságolási modellekkel kapcsolatban több éven át végzett kiterjedt belső vizsgálatokból származó ismereteken alapulnak. Az Európai Adatvédelmi Testület meg van győződve arról, hogy ezek a kiindulópontok megfelelnek a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő elvének, amint azt az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (1) bekezdése előírja.
- Az Európai Adatvédelmi Testület azonban – mint mindig – szem előtt tartja, hogy a közigazgatási bírság kiszámítása nem pusztán matematikai feladat, és hogy a valós esetek és gyakorlat elkerülhetetlenül az e táblázatban szereplő kiindulási pontok további pontosításához vezetnek. E célból az iránymutatás megemlíti, hogy az Európai Adatvédelmi Testület továbbra is rendszeresen felülvizsgálja a táblázatot és az abban szereplő számokat, és szükség esetén kiigazítja azokat.
- Meg kell továbbá ismételni, hogy ezek az adatok a további számítások kiindulópontjai, nem pedig rögzített összegek (árcímkék). A felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a bírság teljes skáláját alkalmazza-e bármilyen összegtől a jogi felső határig.
- Első lépésként minél súlyosabb a jogsértés a saját kategóriáján belül, annál magasabb a kiindulási összeg.
- A második lépésben a százalékos arányok vezetnek a végső kiindulási összeg meghatározásához, míg az 1. lépésben meghatározott kiindulási összeg bizonyos százalékára csökkenthető. Ez azt jelenti, hogy a 2. lépésben választott százalékos arányt az 1. lépésben meghatározott kiindulási összeg szorzójaként kell használni. Minél nagyobb a vállalkozás forgalma az alkalmazandó szintjén belül, a 2. lépésben annál magasabb a kiindulási összeg.
- A második lépésben szereplő összegek csupán a kategóriában alkalmazható legalacsonyabb és legmagasabb értékeket mutatják. A végső kiindulási összeg e szélső értékek között valahová esik. A második lépésben ezek a tartományok ezért az ügyintéző ítélőképességének ellenőrzésére szolgálnak.
- Megjegyzendő, hogy a 2. lépésben nem kerül sor kiigazításra az 500 millió eurós vagy annál magasabb árbevétellel rendelkező vállalkozások esetében, mivel ezek a vállalkozások meg fogják haladni a statikus jogi maximumot, és így a vállalkozás mérete már tükröződik az 1. lépésben a kiindulási összeg meghatározásához használt dinamikus jogi maximumban.
- A módszertan alkalmazását, beleértve a táblázatok használatát, e melléklet végén két példa szemlélteti.

---

⁸⁵ A Bizottság 2003. május 6-i ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (az értesítés a C(2003) 1422 dokumentummal történt) (2003/361/EK).

1. lépés: A kiindulási összeg súlyosság alapján történő kiszámítása

Megjegyzés: Minél súlyosabb a jogsértés a saját kategóriáján belül, annál magasabb a kiindulási összeg az első lépésben.

	A súlyosság alacsony szintje		A súlyosság közepes szintje		A súlyosság magas szintje	
	Statikus tartomány	Dinamikus tartomány a következő forgalom esetén > 500 m	Statikus tartomány	Dinamikus tartomány a következő forgalom esetén > 500 m	Statikus tartomány	Dinamikus tartomány a következő forgalom esetén > 500 m
Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése	0–1 m	Az éves forgalom 0–0,2%-a	1–2 m	Az éves forgalom 0,2–0,4%-a	2–10 m	Az éves forgalom 0,4–2%-a
Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) és (6) bekezdése	0–2 m	Az éves forgalom 0–0,4%-a	2–4 m	Az éves forgalom 0,4–0,8%-a	4–20 m	Az éves forgalom 0,8–4%-a

2. lépés: A kiindulási összeg kiigazítása a vállalkozás mérete alapján (csak azokra a vállalkozásokra vonatkozik, amelyekre a statikus jogi tartomány vonatkozik)

Megjegyzés: Minél nagyobb a vállalkozás forgalma az alkalmazandó szintjén belül, a második lépésben annál magasabb a kiindulási összeg.

Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (4) bekezdése

	A súlyosság alacsony szintje	A súlyosság közepes szintje	A súlyosság magas szintje
250 millió eurótól legfeljebb 500 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 40–100%-a		
	0–1 m	400 000–2 m	800 000–10 m

	A súlyosság alacsony szintje	A súlyosság közepes szintje	A súlyosság magas szintje
100 millió eurótól legfeljebb 250 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 15–50%-a		
	0–500 000	150 000–1 m	300 000–5 m
50 millió eurótól legfeljebb 100 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 8–20%-a		
	0–200 000	80 000–400 000	160 000–2 m
10 millió eurótól legfeljebb 50 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 1,5–10%-a		
	0–100 000	15 000–200 000	30 000–1 m
2 millió eurótól legfeljebb 10 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 0,3–2%-a		
	0–20 000	3 000–40 000	6 000–200 000
Legfeljebb 2 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 0,2–0,4%-a		
	0–4 000	2 000–8 000	4 000–40 000

Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) és (6) bekezdése

	A súlyosság alacsony szintje	A súlyosság közepes szintje	A súlyosság magas szintje
250 millió eurótól legfeljebb 500 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 40–100%-a		
	0–2 m	800 000–4 m	1,6–20 m
100 millió eurótól legfeljebb 250 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 15–50%-a		
	0–1 m	300 000–2 m	600 000–10 m
50 millió eurótól legfeljebb 100 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 8–20%-a		
	0–400 000	160 000–800 000	320 000–4 m
10 millió eurótól legfeljebb 50 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 1,5–10%-a		
	0–200 000	30 000–400 000	60 000–2 m
2 millió eurótól legfeljebb 10 millió euróig terjedő forgalommal rendelkező vállalkozások	A kiindulási összeg 0,3–2%-a		
	0–40 000	6 000–80 000	12 000–400 000
Legfeljebb 2 millió euróig terjedő forgalommal	A kiindulási összeg 0,2–0,4%-a		

	A súlyosság alacsony szintje	A súlyosság közepes szintje	A súlyosság magas szintje
rendelkező vállalkozások	0–8 000	4 000–16 000	8 000–80 000

Lépcsőzetes megközelítés a bírságkiszabási iránymutatás 4. fejezetének alkalmazására vonatkozóan, beleértve a táblázatokat is

A. példa

Egy 200 millió eurós forgalmú közösségimédia-vállalatról kiderül, hogy felhasználói érzékeny adatait több adatközvetítőnek értékesítette. E példában a vállalat csak az általános adatvédelmi rendelet 9. cikkét sértette meg. A felügyeleti hatóság, miután a 83. cikk (2) bekezdésének a), b) és g) pontja alapján megvizsgálta az eset valamennyi releváns körülményét, úgy határozott, hogy a jogsértés súlyossága magas.

Ezt követően a felügyeleti hatóságnak döntenie kell a további számításhoz szükséges kiindulási összegről. A 9. cikk szerepel az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének a) pontjának felsorolásában, amely kimondja, hogy a jogi maximum 20 millió euró vagy az éves árbevétel 4%-a. Ebben az esetben a vállalkozás forgalma nem éri el az 500 millió eurót, ami azt jelenti, hogy a statikus felső határt és tartományt kell alkalmazni. Ezért az alkalmazandó jogi maximum 20 és 100%-a közötti kiindulási összeget kell alkalmazni, azaz 4 millió és 20 millió euró közötti összeget. Tekintettel arra, hogy minél súlyosabb a jogsértés a saját kategóriájában, annál magasabb a kiindulási összeg, a felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy a jogsértés 1. lépésben megállapított súlyossága alapján megállapított kiindulási összeg 10 millió euró.

A 2. lépésben az 1. lépésben meghatározott kiindulási összeget a vállalkozás mérete alapján kiigazítják. A vállalkozás éves forgalma 200 millió euró, ezért a 100 millió euró és 250 millió euró közötti tartományba esik. Ez azt jelenti, hogy a kiindulási összeget a kiindulási összeg 15–50%-ára igazítják ki. Tekintettel arra, hogy minél magasabb a vállalkozás árbevétele az alkalmazandó szinten, annál magasabb a kiindulási összeg, a felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy az 1. lépésben meghatározott kiindulási összeg 40%-áig történő kiigazítás indokolt a vállalkozás mérete alapján. A kiigazítás utáni kiindulási összeg ebben az esetben 4 millió euró lesz.

Annak biztosítása érdekében, hogy ez a kiindulási összeg összhangban legyen az iránymutatással, ezt az összeget össze lehet vetni a vonatkozó táblázatban szereplő tartományokkal. Tekintettel arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó, a vállalkozás forgalma 100 millió euró és 250 millió euró között van, és a súlyosság szintje magas, a kiindulási összegnek 600 000 és 10 millió euró között kell lennie. A felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 4 millió euró kiindulási összeg a 600 000 és 10 millió euró közötti tartományba esik. Ezért a kiindulási összeg összhangban van az iránymutatással.

Ezt követően a felügyeleti hatóság az iránymutatás többi része alapján számítja ki a bírságot.

B. példa

Egy 2 milliárd euró forgalmú szállodalánc megsértette az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkét. A felügyeleti hatóság, miután a 83. cikk (2) bekezdésének a), b) és g) pontja alapján megvizsgálta az eset valamennyi releváns körülményét, úgy határozott, hogy a jogsértés súlyossága közepes.

Ezt követően a felügyeleti hatóságnak döntenie kell a további számításhoz szükséges kiindulási összegről. A felügyeleti hatóság először megállapítja, hogy az általános adatvédelmi rendelet 12. cikke az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének b) pontjának felsorolásában szerepel. A vállalkozás forgalma 2 milliárd euró, ami meghaladja az 500 millió eurót, ezért a dinamikus maximum alkalmazandó. Ez azt jelenti, hogy a jogszabályi maximum a vállalkozás éves forgalmának 4%-a, azaz 80 millió euró. A súlyosság szintje közepes, ezért a kiindulási összeget az alkalmazandó jogszabályi felső határ 10–20%-a, azaz az éves forgalom 0,4%-a és 0,8%-a között kell figyelembe venni, ami 8 millió euró és 16 millió euró közötti kiindulási összegnek felel meg.

Tekintettel arra, hogy minél súlyosabb a jogsértés a saját kategóriájában, annál magasabb a kiindulási összeg, a felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a jogsértés súlyossága miatt a kiindulási összegnek 12 millió eurónak, azaz az alkalmazandó jogszabályi felső határ 15%-ának és a vállalkozás éves forgalmának 0,6%-ának kell lennie.

Mivel a vállalkozás éves forgalma meghaladja az 500 millió eurót, és a dinamikus jogszabályi felső határ alkalmazandó, a vállalkozás mérete már tükröződik a kiindulási összeg meghatározásához használt dinamikus maximumban. Ennek következtében nem kerül sor további kiigazításra.

Ezt követően a felügyeleti hatóság az iránymutatás többi része alapján számítja ki a bírságot.